

Politieke standpunten taboe voor kringen

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) neemt voortaan geen standpunten met politieke inslag meer in. Daarmee wordt lijnrecht ingegaan tegen de beslissing om de fakkeltocht voor 'democratie, solidariteit en gelijke rechten' van begin november te ondersteunen in naam van Sociale Raad.

Joris Beckers & Ben Deboeck

Een maand geleden ondertekende LOKO-Sociale Raad (SoRa) de oproep om op 9 november een fakkeltocht tegen het toenmalige Vlaams Blok en voor gelijkheid en verdraagzaamheid te houden. SoRa kreeg daarvoor de goedkeuring van op één na alle aanwezige kringen op hun algemene vergadering (AV). Die bijna-éénsgezindheid maakte een einde aan een lange periode zonder maatschappelijke stellingname. Het laatste standpunt dat werd ingenomen was tegen de oorlog in Irak en ook daar was men op verzet van de grote kringen gestuit. Het standpunt kwam er ook pas weken nadat andere organisaties zich tegen de oorlog uitspraken. De laatste jaren waren politieke stellingnames door LOKO overigens al een uitzondering geworden, zodat de beslissing van vrijdag een officialisering betekent van de bestaande houding. Het is desalniettemin een duidelijke stellingname, tegen politieke stellingnames.

Op de Open Algemene Vergadering (OAV) van vorige week vrijdag werden de SoRa-afgevaardigden die de fakkeltocht gesteund hadden echter teruggefloten. De OAV is de hoogste vergadering binnen LOKO en besloot in deze zaak een onderwerp dat onder de AV van SoRa valt en daar al ter sprake kwam, naar zich toe te trekken. Alle kringen schaarden zich vervolgens achter het standpunt dat zij niet representatief zijn voor de volledige studentenbevolking als het op politieke standpunten aankomt, omdat deze populatie politiek te verscheiden is en kringen op een beperkte achterban buigen. Enkel de Overkoepelende Studentenraad van de KHLeuven deelde deze mening niet. Een gelijkaardige optocht zal in de toekomst dus niet meer kunnen voor LOKO.

Blamering

Wat onderwijs en sociale materie betreft, voelen de kringen zich anderszels wel nog representatief. Ook over maatschappelijke fenomenen als racisme zullen nog uitspraken gedaan worden. Het is echter de vraag in welke mate en wanneer een maatschappelijk standpunt ook politiek is, vaak een erg

vage grens. Kan LOKO bijvoorbeeld nog langer tegen iets zijn als dat toevallig ook door een bepaalde politieke partij wordt aangekaart? Deze discussie zal dan ook meegenomen worden naar de interne hervormingsronde die LOKO in het voorjaar van 2005 te wachten staat.

De discussie was amper afgesloten op de OAV of de AV van SoRa stootte op een dilemma. De organisatoren van de fakkeltocht organiseren het forum 'Leuven open stad', een overlegplatform rond de samenleving en problemen in Leuven. Hoewel het hier over maatschappelijke discussies zal gaan, is het gevaar voor politieke uitschuivers groot. Het forum telt immers heel wat politieke jongeren- en studentenbewegingen, zoals de klein-linkse Socialistische Jonge Wacht (SJW). Daarom werd besloten dat SoRa het forum verlaat als er politieke thema's aangesneden worden. Precies zoals de OAV het wil.

Het is op zijn minst vreemd te noemen dat de kringvertegenwoordigers op de OAV hun collega's van de SoRa-AV terugfluiten. Een blamering van de kringen aan het adres van zichzelf in feite. Het is immers net de verantwoordelijkheid van de kringen om te zorgen dat ze ook naar SoRa iemand afvaardigen. Waren ze daar aanwezig geweest, dan was de huidige gang van zaken niet nodig geweest. Veel kringen gaan immers wel naar de Kringraadvergaderingen, maar behandelen Sociale Raad stiefmoederlijk. Zo waren op de AV waar de fakkeltocht goedgekeurd is, slechts zeven van de 29 kringen aanwezig. Politika verklaarde zich dan ook akkoord om met LOKO geen politieke standpunten meer in te nemen op voorwaarde dat alle kringen hun verantwoordelijkheid opnemen binnen alle raden van LOKO. Op de AV van SoRa die op de OAV volgde, bleek nog maar eens dat hier nog veel werk aan de winkel is: slechts zes kringen stuurden iemand. Afwachten dus of de kringen hun belofte hard zullen maken.

Voor de ongeruste lezers: de onafhankelijke redactie van LOKO-Veto blijft uiteraard wel standpunten innemen. Met 'geen commentaar' besluiten de kringen immers het meest uitgemolken politieke standpunt in te nemen. Deze weg slaan wij niet in.

(foto Katrien Steyaert)

VERDER IN DIT NUMMER:

- Ook O. vloekt op KotNet 2
- Op kot bij de 'Broeders van Liefde' 3
- Helmut misbruikt 4
- Moord met mayonaise 5
- ALO ALO, we gaan 't maar 1 keer zeggen 6
- Witte plekken op de muur 7
- De wendbare kracht van je plasstraal 8
- De tent geraakt maar niet leeg 9
- Stukjes plastic in je ogen 10
- Onbetaalde hoer, vier letters 11
- Een stipje van de luijer 12

Gefronste wenkbrauwen

Voor de verandering werd de laatste schokgolf in Israël niet veroorzaakt door een bomaanslag, maar door een ordinaar reclamepaneel. Voor wie het nog niet gezien heeft, voorwerp van discussie is een poster met daarop Sarah Jessica Parker, bekend van de televisieserie "Sex and the City". Parker ligt verleidelijk te liggen en tracht zo een stuk "Lux"-zeep aan de man te brengen. Haar rug is bloot en haar rokje erg kort. Banaal, denk je dan, wat een cliché. Wij hebben ze wel gehad: die slanke dames met borsten die ronder zijn dan de gemiddelde cirkel, benen die nooit eindigen, een gefotostopte glimlach en lange glanzende haren. Begrijpelijk dat ze er in Israël genoeg van hebben. Alleen hebben ze er blijkbaar niet gewoon *genoeg* van, maar *teveel*. Na protest van orthodoxe joden, boze telefoontjes van een prominente Israëliische rabbijn en een oproep van het stadsbestuur, heeft Unilever beslist om de Amerikaanse sitcomster wat zediger aan te kleden. De rug, schouders en dijen van Parker werden bedekt.

Op zo'n moment ga je je dingen afvragen. Lees je een krant uit het begin van de vorige eeuw? Is die berichtgeving een premature aprilgrap? En als je moet besluiten dat je een nette, moderne krant leest begin je je nog meer af te vragen. Waarom net deze affiche? De Israëliische aanplakborden hebben toch ooit ergere dingen moeten dragen? Israël stuurde toch ooit een transseksueel naar het Eurovisiesongfestival?

Na enig spuurwerk blijkt dat deze aanstootgevende posters enkel in de zeer religieuze wijken werden aangepast. In andere buurten bleven ze gewoon hangen, besteedde geen hond er aandacht aan en was er ook allerminst discussie over. Dat verklaart al een boel.

Maar wat het nog meer verklaart, is de manier waarop de media berichten

over zulke dingen. In dit geval moet je echt graven naar dit toch allerminst futiel detail. Het nuanceert nochtans de hele hetze. Het "Parker-incident" is niet langer nieuws met een randje aan. Maar dan kan het niet lang en breed uitgesmeerd worden én op de buitenlandpagina's én op de opiniebladzijden van onze kranten. Dus kwam dat toevallig even niet in het nieuws. De media hebben zichzelf weer eens goed verkocht.

Zelfs zogenaamde kwaliteitskranten als *De Morgen* bezondigen zich hieraan. De krant besteedde verleden week, naar aanleiding van een nota van het kabinet van Onderwijs, veel aandacht aan het creationisme dat in de biologies aan bod komt of zou moeten komen. Maar als je er even de bron zelf op naslaat, zie je dat de minister droogweg in de eindtermen de evolutietheorie vermeldt zodat de leerlingen voldoende wetenschappelijke basis zouden verwerven om alternatieve theorieën zoals het creationisme te kunnen counteren. *De Morgen* blaast dit op door de biologies haast als een slagveld tussen Darwin en God voor te stellen. Dat de media zelf het nieuws proberen te maken door aan bepaalde zaken meer aandacht te besteden dan aan andere, is onvermijdelijk. Maar misschien is het niet te veel gevraagd om, nadat besloten is iets nieuwswaardig te verklaren, het ook op een evenwichtige manier te brengen. Kwestie van niet constant aan de ontbijttafel met opgetrokken wenkbrauwen de krant te moeten lezen.

Bram Delen & Gijs Van Gassen

Rector O.

Er zijn geruchten dat rector O. zich niet echt intens bezighoudt met wat zijn studenten aanbelangt. Dat zijn natuurlijk grove leugens en de rector was dan ook vastbesloten om die gemene onwaarheden te ontcrachten. Hij had een tijdje zitten denken of hij misschien op kot moest gaan, maar dat leek hem toch niet zo gerieflijk. Wekelijks in de Alma gaan eten, dat zag hij ook niet zitten. De nacht doordoen in een fakbar al helemaal niet. En het minst van al was hij van plan om opnieuw te gaan blokken en examens af te leggen. Je mocht toch veronderstellen dat je van al die ellende af was, eenmaal je rector was. Maar er was een ander vernuftig plan in zijn burgiebrein gerijpt! Rector O. had een verse laptop besteld en meteen ook maar een aansluiting op KotNet. Ha, als dat niet studentikoos was, dan wist O. het ook niet meer.

Zo kwam het dat rector O. op een druilerige herfstochtend het bordje met *Absoluut Niet Storen - Creatief Proces Gaande* aan zijn deur hing. Voor hem op het bureau stond de nieuwe laptop. De lichtjes van de modem flikkerden gemoedelijk, de computer zoemde zachtjes en de bureaustoel stond uitnodigend te glanzen. Toch miste de rector nog iets om het écht studentikoos te maken. Snel stapelde hij een paar mappen in een labiele constructie op zijn bureau. Hij maakte een stevig pak kopieën van het voorlopig manuscript met zijn memoires en schikte die slordig rond de laptop. Met een oude kop thee maakte hij vochtige kringen op enkele bladzijden. Hij fleurde het bureau verder op met wat kroonkurken, half uitgedroogde fluostiften, een torentje illegaal gekopieerde cd's in anonieme doosjes en een verpieterde sanseveria. Een perfecte imitatie van een studentenbureau! En nu zou hij wel eens gaan *chatten* zoals echte studenten. Maar met wie? Alweer schoot een geniaal idee door zijn edele hersenpan.

Rector O. greep zijn telefoon en belde naar zijn collega van de UGent, Andreas De Loonhoer. "Ha, Dré, 't is Dré hier hé. Hebt ge geen goesting om wat te chatten? Ik weet ook niet wat daar aan is, nee. Maar mijn studenten schijnen dat te doen. Okay, tot straks online." Dat liep voorwaar gesmeerd. Rector O. maakte zich een msn-account (RectorO_2000@hotmail.com) aan en ging geduldig wachten tot zijn collega op het net verscheen. En daar floepte reeds een kadertje omhoog: "Bij de UGent, iedereen content" (Loonhoer_4_ever@msn.com) meldde zich aan. Rector O. veranderde zijn schermnaam naar "K.U.Leuven is altijd één maal miljoen maal miljard beter dan de UGent" en daar kon de chatsessie tussen de twee zelfverklaarde zwaargewichten van het Vlaamse onderwijslandschap beginnen. En garde!

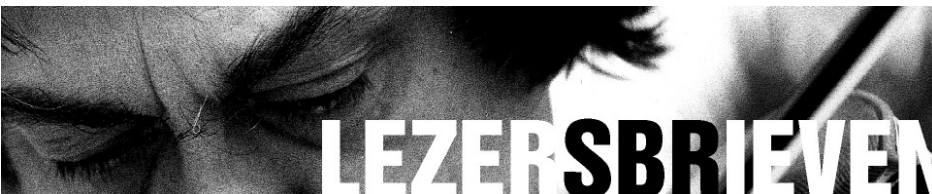
"ha den dré," verstuurde O. via zijn toetsenbord, "alles ça va in gent?"

"joe! alles goe hé," liet De Loonhoer weten van de andere kant, "alleen heeft ozze blackie een snotvalling. hoe ist in leuven? kheb gehoord dat ge savons nie meer buiten moogt van uwen burgemeester?" Rector O. snoof diep aan zijn kant en besloot die gemene slag onder de gordel te negeren. Nors roffelde hij op zijn klavier: "hier ook alles goe, we hebben een pak meer studenten dan vorig jaar. en een pak meer dan jullie in gent ook" Nu was het de beurt aan De Loonhoer om verontwaardigd te snuiven. Als O. het hard wou spelen, kon hij het hard krijgen! Hij stroopte zijn mouwen op en begon nijdig te typen: "ge moet niet meer studenten binnenlaten dan ge kunt bedienen. gij kunt niet eens de koten van salvast voor uw studenten houden. schone rector zijt gij. en uw beroemde kotnet is ook al overbelast"

"wij hebben tenminste kotnet! wordt het nie ne keer tijd dat gij ook digitaal gaat gaan?" type onze rector driftig, "gij moet zeker nog inbellen met nen telefoon! ha ha ha!" "op uw gemak hé gij," beet de Gentse rector terug, "als uw connectie sebiert uitvalt spreken we mekaar nog." En hij voegde er venijnig gniffelend aan toe: "of juist niet meer natuurlijk!"

Verder dan "och jong, met onze modems..." raakte rector O. niet. KotNet lag weer plat.

Paul-Henri Giraud

Branckaert

Jürgen Branckaert reageert met een open lezersbrief op het themanummer van Veto over de NSV. Same old, same old. Branckaert, in beste NSV-traditie, produceert aan de lopende band scheldproza om zijn argumenten kracht bij te zetten. Nochtans zijn die argumenten voor de goede verstaander glashelder. Volgens de NSV-voorzitter (Senior Seniorum!) "bestaat er tussen de NSV! en het inmiddels onbestaande Vlaams Blok geen enkele formele band". En daarmee is alles gezegd. Tussen de tirades staat met andere woorden een zin die opvalt door zijn gewikt-engewogen karakter, en die bevestigt wat elke NSV-kenner weet (inclusief Marc Spruyt): formeel gezien bestaat er geen band tussen de twee extreem-rechtse formaties. Het zou niet getuigen van veel intelligentie mocht een organisatie met de rol van de NSV wel een formele band hebben met de racistische partij (of de racistische partij in wording). Enkel door het schaamlapje der juridische relaties en formele verbanden van het NSV-lifj te trekken kan men echter de werkelijkheid kennen.

We kunnen Jürgen Branckaert dan ook prijzen om zijn eerlijkheid met betrekking tot deze formulering. Of hoe een voorzichtig zinnetje afsteekt tegen een achtergrond van verwijten, scheldwoorden en gefulmineer.

Jan Heynen, lid Jade - Jong-Groene studenten Leuven

Storme

Het is ver gekomen wanneer een prof Rechten (Storme) zich niet durft uit te spreken over een proces want "ik heb een vrouw en vier kinderen". Het lijkt wel Stalin-Rusland en Hitler-Duitsland. Het is ver gekomen wanneer een collega prof (Verstraeten) zich laat inhuren voor een politiek showproces. Scheiding der machten? De rechters zijn politiek benoemd, dus wat is hun oordeel waard? Bij de corruptieschandalen waren ze niet zo vlijtig. En wat zegt het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Rechtsbestrijding over de uitspraken van onder meer minister Dewael tegen burqa en hoofddoek, tegen de moslimexecutieve? Zijn deze geen uitingen van racisme? Wanneer wordt hij veroordeeld?

Het is zeer ver gekomen wanneer een studentenblad (ooit zelf verboden) pleit voor censuur, lokalenverbod, boycot qua subsidies enz. Met de V van verdraagzaamheid of van vervolging? Representatief voor de Leuvense studenten of slechts voor een kleine extreem-linkse cel?

Jan Parton, Vrij student

Horizontaal

1 Examaandoening - On Campus Marketing 2 Dicht - Vrucht 3 Bijbelboek - Stevig drukken 4 Krijgt eredoctoraat in Gent - Wat overblijft na brand 5 Seksueel ingetogene - Ontploffing 6 Onbetaalde hoer - Ghostwriter 7 Symbool op Tunesische auto's - Anti-Katholiek 8 Onbekwamen - Maanstand 9 Dunst - Oppervlaktmaat 10 Niet leeg - Vaak op waterscooter

Verticaal

1 Over enkele ogenblikken - Ongure beweging 2 Niet verder dan - Op de laatste dag van de maand 3 Muzieknoot - Getal eindigend op nul en kleiner dan honderd 4 Waar de zee het land bereikt - Westerlengte 5 Proost - Broodingrediënt 6 Jammer - Zonder het verpakkingsmateriaal 7 Reeds - Voorkeur 8 Nog niet zo lang geleden - Verorberde 9 Keizer - Roem 10 Praatprogramma - Heerlijk

Dries De Smet

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Studentenresidentie Salvast barst

De studentenresidentie Salvast wordt verkocht, dat is zeker. De Broeders van Liefde zijn de hoogste, maar ook de meest aanvaardbare bidders. De paters Salvatorianen die nu in Salvast wonen, kiezen voor de Broeders van Liefde. De studenten die samen met de paters dit domein deelden, willen echter niet zonder slag of stoot uit hun thuis vertrekken en laten van zich horen. Want als de verkoop rond is, moeten de studenten wijken voor een psychiatrische inrichting.

Hanne Vermeiren

De residentie Salvast in Heverlee heeft niet altijd onderdak geboden aan studenten. Toen het gebouw in 1965 klaar was om bewoond te worden, was het een opleidingshuis voor religieuzen, namelijk de Salvatorianen. Van in het begin was het al duidelijk dat de residentie voor dit doel te groot was, nooit werd het huis volledig bezet. De keuze werd gemaakt om enkele kamers te verhuren aan studenten. Een van de broeders hield zich bezig met de inschrijvingen en de contacten met de studen-

ten. Door hun groeiend aantal drong zich een betere organisatie op tussen studenten en broeders. Zo ontstond er een studentenwerking die nu nog bestaat.

Deze studentenwerking is één van de parapleedjes van Salvast. De studenten, onder begeleiding van een pater, profileren zichzelf graag als geëngageerd rond de basisleefregels van respect en solidariteit. Ze willen ervoor zorgen dat de medestudenten zich thuis kunnen voelen. Dit stoelt op de basisfilosofie dat studenten zich beter zouden kunnen concentreren op de leerstof die zij moeten verwerken als zij zich goed voelen in hun leefomgeving.

Spaarpotje

Nu komen er echter barstjes in dat mooie verhaal. De eerste verbouwingen en aanpassingen werden gefinancierd door het hoofdklooster van de Salvatorianenorde. Maar het huis vraagt nu teveel onderhoud voor een slinkend aantal Salvatorianen. De personeelskosten, maar vooral de komende vernieuwingen zijn te zwaar om gedragen te worden door het spaarpotje van zowel Salvast als van het hoofdklooster. Het is vooral deze financiële last

die de doorslag heeft gegeven, maar ook de opvolging van de studentenwerking is niet verzekerd. Jan Geerits superviseert al drie jaar. "Ik nam deze opdracht aan voor drie jaar en wil eigenlijk veranderen van werk. Deze opdracht is zeker interessant, maar ik ben priester en voel andere aspiraties."

Een oplossing moest dus gezocht worden en men besloot Salvast te verkopen. De eerste logische koper was de K.U.Leuven. "Deze wil wel, maar dringt niet aan," aldus Geerits, "de K.U.Leuven doet haar bod en blijft daarbij." Dit zou te laag zijn volgens schatters, dus zijn de paters naar andere potentiële kopers op zoek gegaan. De Broeders van Liefde dienden zich aan, met een aanvaardbaar bod: zij willen ongeveer 3,3 miljoen euro neertellen, zij het wel te betalen over een termijn van vier jaar. Het huis zou dan van betekenis veranderen en een psychiatrische instelling herbergen. Dit betekent dat de studentenresidentie verloren gaat.

De Salvatorianen zijn realistisch: zij verkopen aan de hoogst biedende. Geerits nuanceert de beslissing: "Er zal zeker iets waardevols verloren gaan, maar wij weten dat de studenten wel een kot zullen vinden volgend academiejaar. De Broeders van Liefde moeten

weg waar ze nu zitten en zij zullen minder gemakkelijk een onderkomen vinden in of rond Leuven."

Kotmadam

De verkoop is echter nog niet rond en de studenten van Salvast willen in deze periode hun stem te laten horen. Ze contacteerden verschillende kranten, spraken de regionale televisie aan en ondernamen acties. Je zag hen misschien op de 24-urenloop of vond hen op 16 of 17 november bij de 'Kotmadam' op de Oude Markt die ze als ludieke actie 24 uur 'warm' hielden met sjaals in de Salvast-sportkleuren. Ook werd een petitie gestart. Op maandag 22 november waren er al 2.738 handtekeningen en besloot men de einddatum van 23 november te verschuiven tot 31 november. De studenten beseffen dat deze acties misschien niet veel uithalen, maar vonden toch dat ze hun stem moesten laten horen. Ze wilden iets waardevols niet zomaar uit handen geven. Mocht het iets opleveren, dan zou dat erg mooi zijn. Blijft de situatie zoals ze er nu voorstaat, dan nemen ze op het einde van dit academiejaar afscheid van Salvast.

Toch is er misschien nog hoop. De kaarten zouden wel eens herverdeeld kunnen worden door Sociale Raad (SoRa). Zij hebben hun hulp aangeboden en polsten bij de K.U.Leuven of een eventuele koop alsnog mogelijk zou zijn. SoRa probeert de K.U.Leuven zover te krijgen om hetzelfde bod te doen als de Broeders van Liefde, maar de gehele som in één keer te betalen in plaats van over vier jaar. Dit zou volgens hen een doorslaggevend argument kunnen zijn in de beslissing van de Salvatorianen.

Volgens Els Van de Beek, voorzitter van SoRa, is er een waterkans dat de K.U.Leuven alsnog Salvast zou kopen tegen de prijs die de Broeders van Liefde ervoor willen geven. "De residentie kopen is duurder dan een nieuwe zetten. We denken dat de K.U.Leuven wel in één keer wil betalen, als de prijs daalt." Zo zou Salvast een residentie kunnen worden van de K.U.Leuven en zouden de studenten er kunnen blijven.

(foto Roman Verraest)

ACCREDITATIE: SCHOOLVOORBEELD VAN NUTTELOZE BUREAUCRATIE

Universiteiten betalen voor wat ze zelf bekostigden

De K.U.Leuven wil de beste universiteit worden. Gewoon de beste, niemand die daar iets op tegen kan hebben. Een nobele ambitie die zij trouwens deelt met alle andere universiteiten ter wereld. De blik gericht naar de andere kant van de oceaan: Yale, Columbia, Harvard.

Bram Delen

Maar raken we ooit aan dat niveau? Misschien voldoen we zelfs niet aan het meest strikte minimum van wat men van een universiteit mag verwachten. Binnenkort zullen immers alle Vlaamse opleidingen binnen het hoger onderwijs geaccrediteerd moeten worden. Dit betekent dat alle opleidingen een goedkeuring moeten krijgen van het Nederlands-Vlaams Accreditatie Orgaan (NVAO), anders kunnen ze niet meer ingericht worden. De NVAO zal elke opleiding toetsen aan haar basisvereisten. Jawel, het Vlaamse hoger onderwijs is alweer een afkorting rijker, hoewel rijker niet meteen het juiste woord is.

Dubbel

Aan het nut van accreditatie en het bestaan van de NVAO wordt immers terecht zwaar getwijfeld. Niet omdat de universiteiten en hogescholen op hun beide oren kunnen slapen wat hun kwaliteit betreft. Bij sommige instellingen is er nog werk aan de winkel en als de NVAO haar messen scherp slijpt, kan ze nuttig werk verrichten. Bijvoorbeeld door links en rechts rotte plekken weg te snijden en, als het moet, een lobotomie uit te voeren. Zowel oud-minister Luc Van den Bossche als erector Roger Dillemans hebben in het verleden al geprobeerd om het onderwijslandschap te rationaliseren. Ze zijn daar deels in geslaagd, maar vele slecht ingerichte en/of

overlappende opleidingen bleven bestaan. De NVAO zou hierin een nuttige rol kunnen spelen.

Maar enkel rationalisering van het hoger onderwijs zou een magere bestaansreden voor een orgaan als de NVAO zijn en als men dan de overige doelstellingen die een accreditatieorgaan kan vervullen bekijkt, blijkt dat er het een en ander schort. Men kan zich afvragen welke meerwaarde de NVAO biedt op vlak van kwaliteitszorg. Het zogenaamde accreditatiekader is immers een louter papieren procedure. De NVAO visiteert zelf niet en baseert zich enkel op de verslagen van de externe visitatiecommissies, die worden ingericht door de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en de Vlaamse Onderwijs Raad (VLOR) en dus gefinancierd met geld van de instellingen. Deze moeten echter een flinke duik betalen om door de NVAO geaccrediteerd te worden, zo'n 500 euro per opleiding. De NVAO schiep echter zelf zonder al te veel energieverlies een enorm vaag accreditatiekader en zal dit later waarschijnlijk opvullen met de opleidings specifieke steunpunten (*benchmarks*) die ontwikkeld zijn door de instellingen zelf en veel geld en middelen opeisten. Universiteiten en hogescholen draaien dus dubbel op voor de kosten van kwaliteitscontrole.

De NVAO verkoopt deze koehandel als zou ze het oordeel van de externe visitatiecommissies valideren. Welnu, het geld voor deze validatie had men beter besteed aan de kerntaken van de universiteit: onderzoek, onderwijs en maatschappelijke dienstverlening. Kortom geld dat zou kunnen dienen om de globale kwaliteit op te krikken in plaats van de bureaucratie te vergroten.

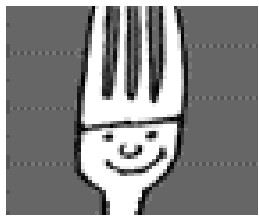
In 2001 zat Groot-Brittannië met een gelijkaardig bureaucratisch systeem opgezadeld. De universiteiten pikten dit niet en lanceerden een collectieve 'foert' tegen het Quality Assurance Agency (QAA). Plots zag premier Blair zich geconfronteerd met stakende instellingen en moest hij de directeur van

de QAA ontslaan. De administratieve last voor de Britse universiteiten lag te hoog en tot overmaat van ramp maakte een studie bekend dat ze meer dan 5% van hun budget moesten spenderen aan kwaliteitszorg, een wel erg grote fractie. Als men weet dat de QAA een bijzonder gerenommeerd orgaan was en dat zij zelf haar benchmarks ontwikkelde in tegenstelling tot de NVAO, zouden onze instellingen in de toekomst wel eens in eenzelfde 'Britse colère' kunnen schieten. Met een beetje slechte wil kan men stellen dat deze bureaucratie de kwaliteitsverbetering van de instellingen dempt, laat staan dat de NVAO hieraan zou bijdragen.

Rode

Is er dan een taak van consumentenbescherming weggelegd voor de NVAO door studenten te informeren over kwaliteit van de opleidingen? Niet meteen. Op zich is er niets mis met dit principe, maar het kan perverse gevolgen hebben. De onderwijsmarkt kent immers andere wetmatigheden dan de gemiddelde dienstenmarkt. De Nederlandse oud-minister van onderwijs Jo Ritsen (PvdA) voerde ooit een systeem in waarbij een gele kaart betekende dat de opleiding voldeed, een rode dat ze gebuisd was. Een transparantere communicatie naar de student kan er niet bestaan. Het gevolg was echter dat achteraf bleek dat de 'rode opleidingen' een stijgende trend vertoonden en de 'gele opleidingen' een omgekeerd beweging maakten. De student weet wel wat hij kiezen moet als hij zijn diploma wil halen zonder zweten.

De NVAO zou wel verdienstelijk werk kunnen leveren door de compatibiliteit van de 'Bologna-diploma's' te vergroten. Daar is voor haar een belangrijke taak weggelegd als ze niet in snelheid gepakt wordt door de Europese Commissie die volop bezig is met haar eigen European Qualification Framework.

Menu van de week

in Alma 1-2-3

30 nov. - 3 dec. 2004

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

(advertentie)

ITALIAANSE WEEK

dinsdag

Minestrone soep A1	0,50
Ajuinsoep A2+3	0,50
Gehakte steak met witte kool A1+3	2,30
Gebraden haantje met Provençaalse saus A1+3	3,90
Zalmkroket met Normandische saus en puree A2	3,95
Spaghetti Bolognaise A2	3,40
Vegetarische Spaghetti Bolognaise A3	3,05
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+3	3,95
Rumsteak A3	

ITALIAANS:

A1 Verschillende Italiaanse gerechten ('s middags en 's avonds)

A1 Pastabuffet ('s avonds)

A2 Lasagne met groenten en kipfilet uit Toscane ('s middags)

A3 Lasagne ('s avonds)

woensdag

Minestrone soep	0,50
Tomatensoep met kip A2	0,50
Braadworst met selder in room	2,30
Kleurrijke groentepizza 	3,90
Lasagne al forno A2	3,95
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,40
Koninginnenhapje A2+3	3,05
Rumsteak A1+3	3,95

ITALIAANS:

A1 Verschillende Italiaanse gerechten ('s middags en 's avonds)

A1 Pastabuffet ('s avonds)

A2 Driekleurenpasta met balletjes ('s middags)

A3 Pastabuffet ('s avonds)

donderdag

Minestrone soep A2	0,50
Erwtensoepp A1+3	0,50
Kippenbout met appel-ananasmoes	2,30
Cordon bleu met boursintomaat, basilicumsaus en tagliatelli	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,40
Koninginnenhapje A1	3,05
Rumsteak A2+3	3,95

ITALIAANS:

A1 Verschillende Italiaanse gerechten ('s middags en 's avonds)

A1 Pastabuffet ('s avonds)

A2 Tortellini ('s middags)

A3 Canneloni, lasagne verdura ('s middags)

vrijdag

Tomatensoep	0,50
Vleeskroket met Griekse kampernoelies	2,30
Granenburger met spinazie 	3,40
Kipfilet met bieslooksous en wortelpuree	3,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,40
Koninginnenhapje A3	3,05
Rumsteak A2+3	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege

JOBBEURS IN DE BRABANTHAL

Ingenieurs en nog eens ingenieurs

Vorige week woensdag vond in de Brabantthal voor de zevende keer 'Career Launch' plaats. Dat is een jobbeurs georganiseerd door de vacaturekrant Job@. 26 grote bedrijven stelden er zich voor aan jonge en ervaren professionals.

Ralf Eicker

De bedoeling van Career Launch is om pas afgestudeerden te laten zien wat bedrijven in petto hebben. Ook kom je te weten welke jobs in deze tijden op de arbeidsmarkt aangeboden worden en kun je jezelf komen voorstellen.

Het eerste bedrijf waar we ons aan waagden, was Philips. Op onze vraag of er werk is voor germanisten (Ja, wij komen uit die stal), kregen we als antwoord dat vertaalwerk en ander potentieel werk voor germanisten uitbesteed wordt. Wat voor mensen hebben ze dan wel nodig? "Wij hebben ingenieurs nodig. Ingenieurs en nog eens ingenieurs!" wist een dame van Philips ons te vertellen. Je zult maar eens geen ingenieur zijn!

Bij Fortis troffen we iemand aan die een wat uitvoeriger uitleg gaf. "Voor germanisten zijn er eventueel communicatiefuncties met doorgroeimogelijkheden," begon hij. Hij gaf zelfs enkele tips, bijvoorbeeld dat je best de website met vacatures regelmatig in de gaten houdt. "Het kan ook geen kwaad om vacatures voor jobs waar je niet meteen interesse in hebt te bekijken. Zo blijf je op de hoogte van de actuele problematiek en kan je tijdens een interview een interessante discussie hebben," ging hij voort. Verder had hij nog goed nieuws voor de juristen en economen onder ons: die specialisten zijn gevraagd bij Fortis.

Daarna gingen we even jobshoppen bij Carrefour. Daar worden zelfs voor communicatiefuncties mensen gerekruteerd die marketing of economie gestudeerd hebben.

"Bij de communicatiedienst van Carrefour zijn er op dit moment geen vacatures," klonk het nog. De stand ernaast dan maar, Tessenderlo Group. Het verhaal wordt een beetje eentonig: ook daar zijn germanisten niet meteen de meest geëerde soort. Men wist ons wel te zeggen dat het diploma er niet altijd toe doet, maar dat het ook belangrijk is om je goed te voelen en te passen bij je job.

Potentie

De wanhoop stilaan nabij, kwamen we terecht bij Pfizer ("Krijgt u hem nog recht, jonheer?"). De man van Pfizer stond ons vriendelijk te woord. Hij vertelde dat er veel te veel bio-ingenieurs bij het bedrijf solliciteren. "Er is ook nood aan boekhouders en mensen die iets van douanefaciliteiten kennen," klonk het enigszins verrassend. We mochten zelfs ons c.v. afgeven. Blijkbaar zit er toch nog potentie in germanisten.

Tot slot hebben we ons oor te luister gelegd bij enkele bezoekers. Sophie is sinds september licentiate handelswetenschappen en ze werkt al sinds juni. Ze vond het leuk dat ze zichzelf kon voorstellen aan de bedrijven, maar voor de rest sprak het haar niet zo aan. "Ik ben nu op zoek naar een financiële functie," vertelde ze. Ze gaf ons nog een goede tip. "Je moet jezelf echt verkopen in je c.v. Eerst kon ik zogenaamd niets, maar daarna had ik wel door hoe het werkte," gaf ze ons mee.

Pieter, Sylvie en Benedict zijn industrieel ingenieurs en volgen nu een master in industrial management. Zij vonden de beurs wel interessant, vooral Pfizer had hun aandacht vastgehouden. "Maar misschien komt het nog iets te vroeg voor ons," klonk het in koor. Met talloze overblijvende c.v.'s in de hand, keerde deze germanist huiswaarts.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT

Portulaca nog in trek

Twee kandidaten meldden zich om de vertegenwoordiging van de buitenlandse studenten aan de K.U.Leuven via Portulaca te coördineren. Zij zullen deze week een gesprek met de voorzitters van LOKO hebben, waarna er gekozen wordt. Daarvoor werd het mandaat verkregen van alle kringen, die de verkozenen dan een week later zullen bevestigen. Dezelfde kringen keurden ook het nieuwe subsidiesysteem voor buitenlandse verenigingen goed. Daarmee moet Portulaca vanaf volgende week terug op de sporen staan.

Dronken zwijntjes binnenkort ook op kot?

Grotere hervormingen staan op stapel bij Alma. Josse Colpaert, vertegenwoordiger van LOKO-Sociale Raad bij het studentenrestaurant, heeft goedkeurende knikjes van alle kringen gekregen om met zijn ideetje door te gaan: meeneemmalijden bij Alma. Samen met het bestuur zal nu overlegd worden of de kotkeuken binnenkort ook kalkoen van de Indiëvaarder en dronken zwijntjes zal schaffen. Naast de rendabiliteit, de kwaliteit en het eventuele afvalprobleem, moet er toch ook nog even onderzocht worden of er wel een publiek bestaat voor Alma-takeaway.

Ook NSV gaat de BV-toer op

Consternatie alom deze week op onze redactie toen we onze mailbox openden. Naast de obligate Viagra aan spotprijzen, penisverlengingen aan de lopende meter en online verkrijgbare diploma's zat ook een mailje van onze vrienden van de NSV. Onderwerp was hun zogenaamde nieuwe erelid, niemand minder dan Helmut Lotti. In attachment vonden we dan ook een foto van wulpe NSV-babes en Lotti, de laatste duidelijk in ver gevorderd stadium van dronkenschap en Duvel in de hand.

In het Nieuwsblad van afgelopen vrijdag distantieerde Lotti zich van de foto en de NSV en werden gerechtelijke stappen aangekondigd wegens "misbruik" en "een inbreuk op het portretrecht". Lotti zegt dat hij de studenten louter een plezier wou doen door samen met hen op de foto te staan, nietsvermoedend over de NSV en haar ideeën.

Reactie van de NSV: "de foto was studentikoos en grappig bedoeld en zeker niet ernstig of met de bedoeling deze 'Bekende Vlaming' iets te 'lappen'. De situatie waarvan de foto de weerslag was, was gewoon zo hilarisch en ludiek, wat het onschuldig intern (sic) verspreiden van de foto verklaart."

(jb), (bd)

Te gek om los te lopen?

Horen psychiatrische patiënten thuis achter slot en grendel? Kan men hen pilletjes en spuitjes toedienen buiten hun wil om? Een organisatie van (ex-)psychiatrische patiënten en geëngageerde medewerkers wil deze problematiek aan de kaak stellen met een infodag en ludieke acties.

Arne Saeys

De psychiatrie is één van de vergeethoeken van de maatschappij waarvoor de organisatie 'Eerste linie' zich wil inspannen. Koen Verhofstadt, een jurist die de verdediging van gedwongen opgenomen patiënten op zich neemt, en Michael Keuppens, een patiënt die tot zeven maal toe gedwongen werd opgenomen, lichten ons toe wat ze met hun acties beogen.

Koen Verhofstadt: «In de eerste plaats willen wij psychiatrische patiënten informeren over hun rechten. Wij willen de patiënten meer informatie verschaffen dan dokters hen geven. Op de tweede plaats willen wij ook een sensibilisatiecampagne voeren, bijvoorbeeld voor studenten. Vooral studenten die rechten, psychologie of geneeskunde studeren zouden wij willen aanspreken. Zij komen later misschien in aanraking met psychiatrische patiënten. Daarom willen we hen tonen dat er ook andere manieren zijn om met patiënten om te gaan dan hen gedwongen op te laten nemen. Maar we richten ons niet alleen tot studenten. Meer algemeen willen we het taboe rond de psychiatrie doorprikken.»

Goeroe

Michael Keuppens: «Een geestesziekte is iets dat cultureel gebonden is. In India is er bijvoorbeeld iemand die doorheen het land rolt. Die wordt daar toegejuicht als een goeroe. Bij ons had je vroeger mensen die op een paal stonden. Die werden dan vereerd als pilaarheiligen. De Griekse orakels waren mensen die wartaal uitkraamden, maar ze werden gezien als boodschappers van de goden. In onze beschaving is dat allemaal veranderd. Vroeger werd de dorpsgek opgevangen door een sociaal netwerk in het dorp. Nu steekt men zulke mensen in de psychiatrie.»

Verhofstadt: «Wij pleiten voor meer diversiteit. Wie definieert er wat normaal is? Naar mijn aanvoelen is er in onze maatschappij een vernauwing van de normaliteit. Zijn enkel mensen die strikt volgens de regels leven normaal? Er moet dringend op zoek gegaan worden naar een nieuwe sociale verbondenheid. De Wereld Gezondheidsorganisatie stelt dat psychische aandoeningen de ziekten van de

toekomst worden in het Westen. Daarom is het des te belangrijker om ons over zulke vragen te buigen.»

Veto: *Waaruit bestaat jullie infodag?*

Verhofstadt: «Er zijn een aantal sprekers uitgenodigd die komen vertellen over gedwongen behandelingen voor psychiatrische patiënten. Zo komt Steven De Batselier spreken, een professor criminologie van de K.U.Leuven die de roerganger was van de anti-psychiatrie in België, onder de naam 'Bevrijd de waanzin'. Daarnaast komt ook Manu Keirse spreken over de wet op de patiëntenrechten. Verder komt nog een advocaat die zich bezighoudt met internering en een vrouw die een kind in de psychiatrie heeft gehad. Ook het 'Wegloophuis', een vereniging uit Nederland die uit de psychiatrie ontsnapte mensen opvangt, is vertegenwoordigd op onze infodag. Tenslotte is er nog Zyra, iemand die met de 'Mad Pride'-beweging een positief beeld van 'gekheid' probeert uit te dragen.»

Keuppens: «Ook Jan Hoet komt een lezing geven. Zijn vader was een psychiater in Geel die psychiatrische patiënten in huis nam. Jan Hoet zegt dat die ervaring zijn verdere carrière bepaald heeft. Hij zag kunstzinnigheid bij die patiënten. Daarom zal hij zaterdag een lezing over waanzin en kunst geven.»

Wegpiraten

Veto: *Wat moet een mens doen om gedwongen te worden opgenomen?*

Keuppens: «Wettelijk gezien word je gedwongen opgenomen als je een gevaar betekent voor jezelf of anderen.»

Verhofstadt: «Het probleem is dat de term 'gevaar' heel ruim geïnterpreteerd kan worden. Wegpiraten zijn ook een gevaar voor anderen en zichzelf. In het geval van psychiatrische patiënten hangt het dikwijls af van procureur tot procureur wat als gevaarlijk wordt aanzien. Bovendien speelt de sociale klasse van een patiënt een rol. Soms wordt de mogelijkheid tot gedwongen opname zelfs misbruikt als middel tot conflictbeslechting bij echtscheidingszaken, problemen tussen ouders en kinderen of bij mensen met schulden. Het is niet

de regel, maar het bestaat.»

Keuppens: «Iemand die geen sociale dekking heeft, kan zichzelf minder goed verdedigen. Als niemand het voor je opneemt, sta je machteloos.»

Verhofstadt: «Het is belangrijk dat men niet stopt bij het aanvechten van de gedwongen opname. Wanneer patiënten terug op vrije voeten zijn, moeten we hun zelfredzaamheid bevorderen.»

Keuppens: «Je moet mensen niet uit de psychiatrie halen om hen dan aan hun lot over te laten. Het probleem van de psychiatrie is dat mensen daar geïnstitutionaliseerd worden. Ze worden daar zo lang gehouden tot de psychiatrie voor hen de enige werkelijkheid wordt. Ze kunnen nergens anders nog terecht dan in de psychiatrie. Het is belangrijk dat patiënten contact blijven houden met gezonde mensen buiten de kliniek. Als ze een netwerk in het dagelijkse leven zouden hebben dat hen steunt, zouden vele patiënten minder snel in de psychiatrie terechtkomen.»

De infodag vindt plaats op zaterdag 4 december vanaf 13u30 in de Freinetschool, Vital Decosterstraat 67b.

VETO'S VISITATIECOMMISSIE: TOEGEPASTE VOEDINGSLEER

Boterham met choco

Studenten leven op kebab, maar is dat wel gezond? In het REGA, departement van de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL), weten ze alles over voeding. Omdat gezondheid boven alles gaat en het bovendien niet vanzelfsprekend is om voedingskunde te studeren, gingen wij langs bij een les Toegepaste Voedingsleer. Smakelijk!

Maarten Goethals

«Aan smear- en bereidingsvetten», begon lector Lauwers, «worden vitamines A en D toegevoegd. Ze zijn niet natuurlijk aanwezig, maar moeten verplicht toegevoegd worden volgens de Belgische en Europese regelgeving. Maar dat hadden we vorige week al gezien.»

Smeerkaas

In deze les analyseerde de lector, een zeer vriendelijke dame trouwens, de samenstelling van enkele dagdagelijkse producten. Op basis van haar berekeningen zou een oordeel geveld worden. Het merkkoekje, het tussendoortje, is dat wel zo gezond als de reclame beweert? Enkele ontuchtende antwoorden over wat goed is en wat te mijden is. Ze benadrukte vooraf dat het niet de bedoeling was om goede of slechte publiciteit te maken.

«Waarom ontbijten we?», vroeg Lauwers. Een van de studentes, want hier zaten voornamelijk meisjes, antwoordde aarzelend: «Om energie?» «Natuurlijk, om onze fysische en intellectuele prestaties op peil te houden. Vergeet niet dat we gemiddeld acht uur hebben geslapen, acht uur niet gegeten. Dus», argumenteerde de lector verder, «ontbijten geeft ons energie voor het begin van de dag. Twee à vier sneetjes brood met hartig beleg zoals smearkaas of gekookte ham of met zoet beleg. Confituur of choco. Goed voor een vierde van de dagelijkse energie.»

Vezels

Boterhammen kunnen wel vervangen worden door ontbijtgranen. Enkele lege dozen van die granen gingen de lucht in. Eerst gewone muesli, dat een volwaardig alternatief biedt, dan enkele merkenamen. Om te beginnen *Special K*, een veel geconsumeerd ontbijt. Volgens de berekeningen een goed vetgehalte, maar te weinig vezels. De conclusie: «Dit is een middenkeuze, neem iets beter als het kan.» «Maar», vroeg een pientere studente, «maakt het geen verschil uit als er vruchten inzitten?» Niet dus... De ontbijtkoeken van Lu, de *Lu Petit- Déjeuner*, kwamen nu onder de kritische loep. Het koekje met trage suikers voor kinderen die de ochtend actief willen doormaken. Na enig gecijfer luidde het: dit is een snoepje en voldoet absoluut niet aan de eisen. Het

vetprocent is veel te hoog en ook hier is het vezelgehalte te laag. «Een bruine boterham met een streepje choco kan zelfs beter zijn.» En even lekker.

Mayonaise

In het tweede gedeelte van het hoorcollege stond de vraag centraal of mayonaise wel kon. Maar eerst moest de lector vlug 'fruit en groenten' doornemen. «Fruit als dessert of als tussendoortje, dagelijks twee stuks voor de nodige vitamines», galmde het credo. Groenten eet je dan weer voor de koolhydraten en voedingsvezels. Liefst allemaal vers en in de vorm van rauwkost bij de tweede broodmaaltijd of bij een warme maaltijd. Bijvoorbeeld broccoli met kabeljauw. Vis met groenten? «Ja, zeg tegen iedereen die anders beweert, dat ze 't best proberen.» Intussen voor het bakken van je vlees of vis kan eventueel *Becel Bakken en Braden* gebruikt worden. Opgebouwd uit een vierde verzadigde vetten, wat absoluut geen probleem vormt. Probleematisch wordt het pas wanneer verzadigde vetten zich verhouden als meer dan één derde, zoals 'echte' boerenboter. Lekker, maar ongezond!

En dan was het tijd voor het moment suprême, dé vraag van elke vrouw en misschien zaten daarom enkel meisjes in deze les: «Hoe zit dat met mayonaise op frietjes?» Ten eerste: frietjes mag je een keer om de twee weken eten. Liefst gefrituurd in

plantaardige olie. En ten tweede: «Mayonaise bevat maar dertien percent verzadigde vetten, dus... kan wel.» De zaal zuchtte opgelucht.

Moeder

Allemaal goed en wel dat deze richting leert hoe een gezonde maaltijd moet samengesteld zijn en met welke eetwaren, maar wat doe je daar later mee in het beroepsleven? Wat ben je met een diploma voedings- en dieetkunde? «Veel mensen gaan aan de slag als diëtist in ziekenhuizen, anderen beginnen een zelfstandige praktijk. Er zijn er die werken in voedingsbedrijven, waar ze zowel bij de controle als bij de ontwikkeling van de producten betrokken zijn.» En voegde de lector daaraan toe: «Sommige afgestudeerden komen ook nog terecht in het onderwijs, waar ze jongeren de nodige kennis geven over een gezonde en aangepaste voeding.»

Eigenlijk werd niet alleen leerstof gegeven, maar ook dagelijkse tips. De lector waarschuwde als een moeder haar kinderen op het einde van de les. «Eet gevarieerd, maar matig het gebruik van vet, suiker, vlees en zout. Ook belangrijk is voldoende 'maaltijd nemen.' Maar één van de grootste tips en onthoud deze *absoluut*: «Was steeds je handen voor je eten bereid en eet!»

Leraar wordt geen meester

De academische lerarenopleiding (ALO) is nog steeds niet ingepast in de BaMa-structuur. Studenten en universiteit legden hun grieven reeds op tafel. Een nota van het kabinet van Onderwijs moet echter duidelijkheid scheppen.

**Dries De Smet,
Wim Gemoets & Herman Loos**

De lerarenopleiding beslaat momenteel 45 studiepunten of driekwart opleiding. Die studiepunten zijn gespreid over een aantal brugvakken specifiek aan de richting, vier didactische theorievakken en een praktijkgedeelte. De opleiding kan gevolgd worden tijdens de licenties of als aanvullend jaar, maar is geen master.

Cachet

Als het aan de studenten en universiteit ligt, wordt de hervormde opleiding wel een master. Daar bestaan verschillende redenen voor. Ten eerste staat een masteropleiding voor zestig studiepunten en zou het dus een uitbreiding van het studieprogramma betekenen. Volgens professor Joost Lowyck, voorzitter van het Algemeen Vormingsinstituut voor Leraren (AVL) is dat noodzakelijk. "Momenteel krijgen we te weinig studiepunten om een diep-

gaande opleiding aan te bieden."

Ten tweede heeft de mastertitel altijd een extra cachet, dat zou kunnen kaderen binnen het discours van herwaardering voor het lerarenambt. Maar deze mastertitel komt er niet. Dirk Van Damme, kabinetschef van minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a), waardeert de lerarenopleiding met een postgraduaat certificaat. De juiste titel zal in voornoemde nota bij naam genoemd worden.

Naast de benaming is echter vooral de invulling van de opleiding belangrijk. Aan de universiteit wil men het theoretisch gedeelte

niet verwaarlozen en liefst zelfs uitbouwen. Studenten en overheid willen de klemtoon leggen op het praktijkgedeelte. In de toekomst zullen leerkrachten in spe dertig studiepunten besteden aan theoretische vakken en vijftien aan de praktijk. Vooral de begeleiding tijdens de stages in het werkveld verdient volgens Van Damme aandacht. "De klemtoon van de lerarenopleiding moet op de praktijk liggen. De stage moet sowieso apart gedefinieerd worden."

Ten slotte dient de opleiding nog ingepast in de studentenloopbaan. Momenteel is het gebruikelijk de lerarenopleiding te vol-

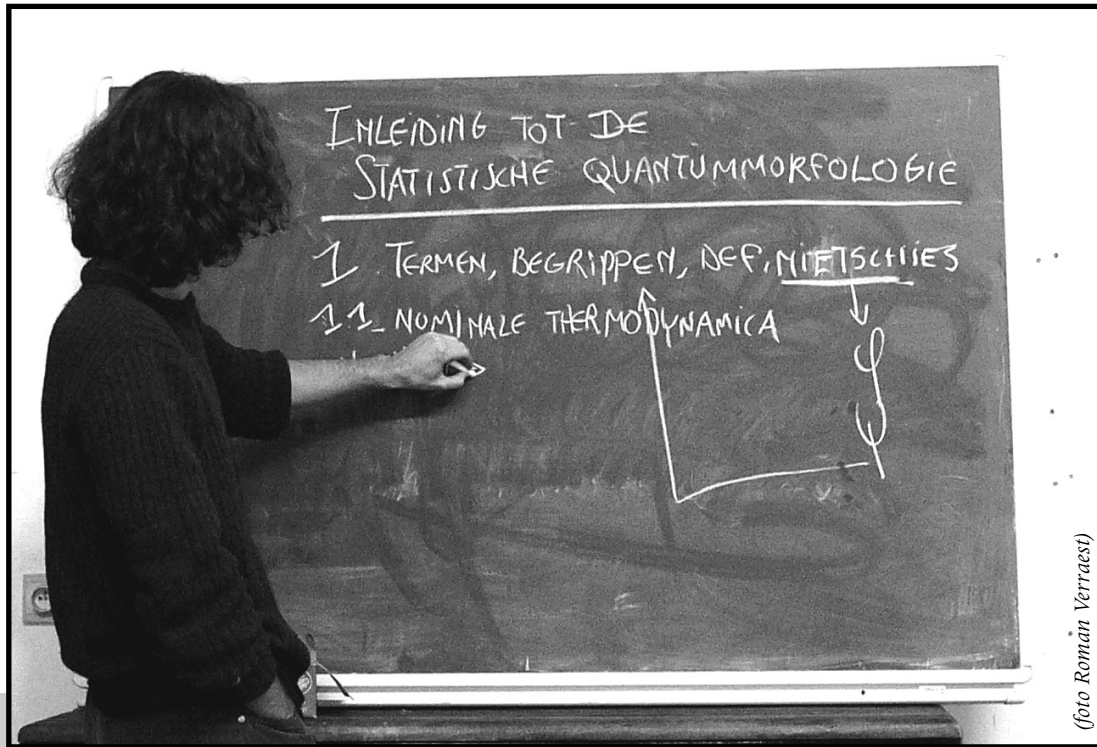
gen tijdens licenties of samen met een aanvullende opleiding, eventueel gespreid over meerdere jaren. De roep om flexibilisering maakt het plaatje enkel complexer.

Volgens Van Damme zal er een verschil bestaan tussen 'eenjarige' en 'tweejarige' masters, die respectievelijk zestig of 120 studiepunten beslaan. "Bij een eenjarige master zal men de de lerarenopleiding erbij nemen zoals dat nu het geval is. Voor een tweejarige master bestaat de mogelijkheid om het theoretisch gedeelte in de opleiding te integreren. Een student kan dan kiezen om dertig studiepunten te besteden aan onderzoekscompetenties of aan de lerarenopleiding. De stage blijft wel een apart onderdeel."

Flexibel

Een wijziging die vooral oudere studenten aangaat, is dat het Getuigenschrift van Pedagogische Bekwaamheid (GPB), de vroegere D-cursus, niet meer toegankelijk zal zijn voor universitair. Deze mensen zullen dus eveneens op de ALO aangevoerd zijn. Dit impliceert uiteraard dat de ALO voldoende flexibel zal moeten zijn om ook aan deze eisen te voldoen.

Voorstellen zijn er momenteel dus in overvloed. Verder overleg is nu nodig om klaarheid te scheppen en af te kloppen op een alternatief waar iedereen zich in kan vinden: een kwaliteitsvolle lerarenopleiding.

(foto Roman Verraest)

STUDENTEN:

Meer praktijk dan theorie

Céline Eeckhout (afgevaardigde in de Commissie Academische Lerarenopleiding voor LOKO-Kringraad):

«Wij willen in de eerste plaats dat de theorie en praktijk beter op elkaar aansluiten en elkaar ook meer beïnvloeden. De theorie mag dan wel 'algemeen' blijven, ze moet tegelijk ook toegespitst worden op de eigen vakdidactiek.»

«Daarnaast moet de stage beter over het academiejaar gespreid worden, zodat je ook tussentijds beoordeeld kan worden. Op die manier moet je niet heel je stage opnieuw doen als je mislukt. In de nieuwe ALO moet die stage bovendien beter begeleid worden.»

«In dat opzicht moeten ook de stagescholen geëvalueerd worden. Officieel gebeurt dat nog niet. De reden daarvoor is dat sommige richtingen gewoonweg te weinig stagescholen hebben.»

«En de kwaliteit kan ten slotte ook verbeterd worden door in de ALO zelf bekwaamere mensen aan te trekken, die over voldoende leservaring beschikken. Maar die problematiek is heel opleidingsgebonden.»

Provincie

Veto: Hoe moet de ALO in de BaMa-structuur ingepast worden?

Céline: «Wij zien de ALO als een aparte masteropleiding na de bachelor. Die bijkomende master kan eventueel samen gevolgd worden met de initiële master, maar dan enkel als het om tweejarige initiële masters gaat. Iemand die bijvoorbeeld taal- en letterkunde studeert, mag zijn ALO dus niet met zijn initiële masteropleiding combineren. We vinden het wel niet 'verkijselijk' dat je al tijdens de bachelor je ALO kan aanvatten.»

Veto: De studenten willen dus ook een volwaardig masterdiploma?

Céline: «Inderdaad. Wij zijn ook voorstander van een master van zestig studiepunten, zij het dan met een grotere 'praktische'

component. Zonder dit diploma kan je immers niet naar het buitenland trekken. Daarnaast spreekt de politiek dikwijls over de herwaardering van het lerarenambt. Wel, dan moeten ze daar ook maar de juiste titel aan verbinden.»

Tijdrovend

Veto: Jullie zouden ook de graden willen afschaffen?

Céline: «Dat klopt. Wij zijn voorstander van een fail-pass systeem. Ofwel slaag je, ofwel niet. Graden zijn namelijk niet belangrijk als het op vaardigheden opbouwen aankomt. En lesgeven is uiteindelijk een vaardigheid, waarbij je direct naar een beroep doorstroomt. Ook artsen hebben voor sommige opleidingsonderdelen een fail-pass systeem.»

Veto: Hebben jullie daarnaast nog andere eisen?

Céline: «De KULAK zou eigenlijk ook de toestemming moeten krijgen om een ALO in te richten. West-Vlaanderen is nu de enige provincie waar er nog geen universitaire ALO aangeboden wordt. Bovendien moeten de West-Vlamingen dan niet langer naar Leuven afzakken, wat een tijdrovende bezigheid is.»

«Een laatste eis is dat de administratie heel wat vereenvoudigd moet worden. Ik denk nu aan een automatische deliberatie, als je alle vakken afgelegd hebt, zodat je daarvoor niet langer een hele papierwinkel door moet.»

Veto: Naar verluidt wil de minister de GPB niet langer toegankelijk maken voor universitair.

Céline: «Dat vinden wij alleszins een goed idee. De GPB is, of liever was, eerst bedoeld voor het beroepsonderwijs, zoals bakkers en slagers, en niet voor universitair. De ALO biedt daarentegen een specifieke vakopleiding en bevat een zekere onderzoekscomponent. In de ALO zitten ook de laatste pedagogische ontwikkelingen verwerkt. Dat is net de grote sterkte van de ALO.»

Masterplan met vraagtekens

Prof. Joost Lowyck (voorzitter van de Algemeen Vormingsinstituut voor Leraren):

«Hoe de lerarenopleiding er zal uitzien, is op dit moment nog onzeker, maar het meest waarschijnlijke voorstel is een uitbreiding van de theoretische component tot dertig studiepunten.»

«Daarnaast worden er vijftien studiepunten voorzien voor praktijk en nog eens het equivalent van vijftien studiepunten voor een ingroeistage. In totaal zou de opleiding dan zestig studiepunten bedragen.»

Kleuterleiders

Veto: De minister van Onderwijs verklaarde eerder al dat voor de opleiding geen mastertitel toegekend zal mogen worden. Welke argumenten schuift u naar voor om deze titel te claimen?

Lowyck: «Als we over de grenzen heen kijken dan zien we dat er in de andere landen een trend is om de lerarenopleiding te academiseren. In sommige landen is het zelfs zo dat kleuterleiders en regenten hun opleiding aan de universiteit genieten.»

«Daarnaast is er een inhoudelijke component. Of je een mastertitel wilt of niet hangt sterk af van je perceptie van het beroep. Bij beleidsmakers heerst vaak de opvatting dat het beroep niet moeilijk is. In hun ogen is een leraar louter iemand die kennis overdraagt. Nochtans geven de basiscompetenties aan dat het beroep veel meer inhoudt dan het aanbieden van kennis alleen.»

«Het is overigens zo dat andere beroepsopleidingen wel als een master-na-master beschouwd worden. Een student rechten die achteraf de notarisopleiding volgt, krijgt die titel wel. Ik denk dat hier onmiskenbaar ook een financiële component speelt. Iemand die de academische lerarenopleiding volgt, kost immers een pak meer dan de zogenaamde GPB's.»

Veto: In de nieuwe opleiding zal meer praktijk-

ervaring opgedaan kunnen worden. Hoe kunt u de kwaliteit hiervan garanderen?

Lowyck: «Er moet een degelijke opleiding uitgedacht worden voor de mensen die de stages gaan begeleiden. Men zou in de nieuwe structuur dus een mentoropleiding moeten voorzien.»

«Wij denken aan een orgaan dat op associatieniveau zou werken, namelijk een 'School of Education'. In dat orgaan zouden we zogenaamde partnerscholen contracteren en deze scholen kunnen dan voorzien worden van betere instrumenten voor de begeleiding.»

Veto: Een dergelijke betere praktijkopleiding kost opnieuw meer geld, terwijl de financiële ruimte klein is.

Lowyck: «De vraag is hoe duur iets moet zijn om goed te zijn. Op beleidsniveau is men bereid om daar iets aan te doen. Minister Vandenbroucke opperde de mogelijkheid van een mentoropleiding als een alternatief voor de vlakke loopbaan die de leerkracht nu heeft.»

Uitbreiding

Veto: Wat acht u een realistisch tijdschema?

Lowyck: «De kabinetschef, Dirk Van Damme, heeft beloofd dat in december de beleidsnota zou uitkomen, met daarin een uitgewerkt voorstel over de ALO. Deze zou dan kort getoetst worden aan het veld en in principe zou dat dan in maart door het parlement kunnen geraken.»

«Als we echt snel werken zou men dus volgend jaar al van start kunnen gaan met de vernieuwde opleiding, maar dat zal vermoedelijk niet het geval zijn. Een nieuwe opleiding brengt immers heel wat met zich mee: je hebt meer personeel nodig, een nieuwe organisatie en er moet een inhoudelijke uitbreiding komen. Het komt er vooral op aan om zo snel mogelijk een blauwdruk te hebben van de nieuwe opleiding.»

VVS gaat voor het poldermodel

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) vertegenwoordigt ons, studentjes, op het hoogste beleidsniveau. Dit gebeurt niet langer door acties en pressie te zetten, maar door het afleveren van adviezen. VVS evolueerde dan ook richting establishment, nauwer betrokken bij het beleid zonder haar kritische en scherpe blik te verliezen.

Ben Deboeck

Sinds begin oktober is Ton Van Weel, junior, voorzitter van VVS. Daarnaast studeert hij Kerkelijk Recht en Economische Wetenschappen aan de K.U.Leuven. Maar het markantst is zijn Nederlandse nationaliteit. Een Nederlander aan het hoofd van de Vlaamse Vereniging van Studenten.

Veto: *Je hebt nu ruimschoots de tijd gehad om je in te werken. Op welke punten wil je tijdens dit jaar de klemtoon leggen?*

Ton Van Weel: «Er zijn natuurlijk de zaken die sowieso op de agenda staan. In de eerste plaats het nieuwe financieringsmechanisme voor het hoger onderwijs dat de komende jaren vorm moet krijgen en de invulling van de lerarenopleiding die de komende maanden wordt afgerond. Twee onderwerpen die Marleen Vanderpoorten er niet door kreeg tijdens de vorige legislatuur. Voor de financiering is voor ons de kwaliteit van het onderwijs van groot belang om instellingen te financieren. Dit gaat wel niet via accreditering (een kwaliteitsevaluatie van de instelling door een extern orgaan, de NVAO, bd) van de verschillende opleidingen, maar aan de hand van aparte criteria. De vrijheid van onderwijs moet immers gevrijwaard worden. Een deel van de geldstroom zal natuurlijk nog steeds op basis van het aantal studenten moeten gebeuren, maar daarnaast moet ruimte zijn om te differentiëren via kwaliteitsfinanciering. De instellingen moeten zelf kunnen uitmaken wat voor hen belangrijk is.»

Veto: *Zijn jullie dan ook voorstander van een consequente financiering, zodat een negatieve evaluatie een daling in de toegewezen gelden tot gevolg heeft?*

Ton: «We zijn inderdaad voorstander van een consequente financiering, maar we nemen natuurlijk wel veel criteria mee om de verschillende kwaliteitsfactoren van een instelling te meten. Dus wanneer het slechts over één of enkele factoren gaat, dan zal de instelling hier niet veel van merken. Bovendien pleiten wij voor projectfinanciering om de slechte kanten van een instelling te verbeteren. Instellingen die dus slecht scoren op een onderdeel kunnen zelf voorstellen doen om aan de slechte punten te werken.»

Verschrikkelijk

Veto: *Wil je als voorzitter ook eigen accenten leggen?*

Ton: «Inderdaad, ik wil ook breder kijken dan louter onderwijsgerelateerde zaken. Een student volgt immers niet enkel les. Hij bevindt zich in een bepaalde fase in het leven, tussen jeugd en volwassenheid. Een periode waarin je als geconformteerd wordt met nog veel meer zaken dan onderwijsperikelen als student. Zo wil ik iets doen rond mobiliteit. Die moet echt goedkoper. Neem bijvoorbeeld een pendelstudent die

elke dag tweemaal vier euro dertig neertelt. Drieënveertig euro per week dus. Op jaarbasis wordt dit al snel een verschrikkelijke uitgave waarmee studenten te maken krijgen.»

«Een tweede punt waaraan ik bijzondere aandacht wil schenken, is de aansluiting onderwijs-werk. Een uitgelezen kans nu minister van Onderwijs Vandembroucke ook Werk onder zijn bevoegdheden heeft. Een opleiding moet kunnen leiden tot een baan, maar onderwijs is meer. Zo moet een kritische ingesteldheid aangekweekt worden. De individuele ontplooiing is ook van belang.»

«Vandembroucke is fel voorstander van levenslang leren en ijvert er tegelijkertijd voor om (initiële) opleidingen minder lang te laten duren; drie jaar waar het er nu vier zijn. Dit moet mogelijk zijn, aldus de minister, maar ik stel me hier toch vragen bij. Een universitair diploma zou dan neerkomen op een bachelor die naar de arbeidsmarkt moet doorvloeien. Dit zijn

“Ik durf zeggen dat het redelijk goed gaat met VVS”

Ton: «Het klinkt natuurlijk als linkse taal uit de jaren 60, maar de term wordt nog steeds gebruikt, zeker ook bij de grote politieke partijen. De eigen keuze staat voor VVS echter wel steeds voorop. VVS is bijvoorbeeld een groot voorstander om het kindergeld rechtstreeks uit te keren aan de student. Toch een redelijk liberaal standpunt. Met het standpunt van democratisering van het onderwijs kijkt VVS ook breder dan de eigen groep: we kijken ook naar de belangen van potentiële studenten. Belangrijk met alle ontwikkelingen rond levenslang leren.»

Veto: *En concreet: stel dat LOKO vraagt om het te schrappen?*

Ton: «Dan is er wat mij betreft geen probleem: VVS is de koepelorganisatie van alle studentenraden in Vlaanderen. En als die studentenraden vragen om dat principe in vraag te stellen, dan zal dat zeker gebeuren. Er mag echter niet uit het oog verloren worden dat VVS altijd democratisering van het onderwijs én de kwaliteit van het onderwijs hoog in het

daar wil ik ook werk van maken via een ‘Ronde van Vlaanderen’ langs alle studentenraden. Voorlopig heb ik al een twaalfstal van de 28 raden gedaan. Het probleem van representativiteit geldt echter niet enkel voor VVS, ook op lokaal niveau keert dit terug. VVS is zo sterk als haar leden zijn.»

Schop

Veto: *Volstaat een bezoek om dit probleem structureel op te lossen?*

Ton: «Naast ‘er achter te zitten’ zou het minder vaak bij elkaar komen van onze vergadering ook soelaas moeten bieden zonder dat daarbij uiteraard de democratische werking van VVS in gevaar wordt gebracht. Zo wordt minder beslag gelegd op de tijd van de vertegenwoordigers. Meer waardering voor deze mensen zou ook mogen. In Nederland krijgen dergelijke mensen soms drie studiepunten toegekend. Ze leren immers dingen als vergader- en discussietechnieken in hun functie. Als vertegenwoordiger verdiende ik in Nederland bijna 90 euro per maand voor acht uur vergaderen. Voor het equivalent van mijn huidige, onbezoldigde functie zou ik in Nederland zelfs een beurs van 1.400 euro per maand krijgen. Dergelijke professionalisering zorgt ervoor dat vergaderingen niet uitlopen: twee uur betaald worden komt neer op twee uur vergaderen en niet meer. Nadeel zijn natuurlijk de mensen die zich puur voor het geld engageren.»

Veto: *In het verleden draaide VVS niet steeds even goed. Ook dit jaar is er kritiek gekomen. Hoe reageer je op die kritiek?*

Ton: «We hebben een uitgebreidere raad van bestuur dan vorig jaar, met bijna volledig nieuwe mensen. Ook de stafleden, onze betaalde krachten, zijn voor de helft nieuw. Ik durf zeggen dat het redelijk goed gaat met VVS. Dat bepaalde onderwerpen nog niet de nodige aandacht kregen is te wijten aan het geven van voorrang aan andere topics.»

Veto: *Belangrijk gevolg van het participatiedecreet is de uitbouw van de Vlaamse studentenraden die nauwer bij het beleid van hun instelling worden betrokken.*

Ton: «We proberen ze zo goed als mogelijk te begeleiden. Niet enkel tracht ik ze allemaal te bezoeken en uit te leggen waar VVS mee bezig is zodat ze naar onze vergaderingen komen. We organiseren ook vorming over het decreet en ons handboek voor studentenvertegenwoordigers wordt veel toegankelijker gemaakt.»

Veto: *Niet alle instellingen hebben een studentenraad.*

Ton: «Er zijn er inderdaad die we een schop onder hun kont moeten geven. De Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen (Katho) heeft bijvoorbeeld momenteel nog geen studentenraad. Traditionele probleemregio voor VVS is Antwerpen, al is de situatie aan de universiteit er wel verbeterd met de fusie.»

Veto: *«Ander weerkerend probleem is dat studentenraden pas begin december voor het eerst bij mekaar komen of dat de verkiezingsperiode twee maanden duurt. Tegenwerking door instellingen waaraan momenteel geen of een marginale raad bestaat, merken we ook geregeld.»*

Veto: *«Is VVS ten prooi gevallen aan het Nederlandse poldermodel?»*

Ton: «Ahum, dat zou ik nou ook niet direct willen zeggen. Ruimte voor contestatie moet er immers altijd zijn. Dat houdt je scherp en krachtig als organisatie.»

(foto Katleen Gabriëls)

echter brede opleidingen, zodat drie jaar een te smalle basis vormt. Ik vraag mij toch echt af of de arbeidsmarkt daarop zit te wachten en of je iemand in drie luttele jaren kritisch kan leren denken.»

Liberaal

Veto: *Hoe doen jullie dit bijvoorbeeld in Nederland?*

Ton: «Het mag niet enkel om kennisoverdracht draaien. Het Vlaams onderwijs is immers erg kennisgericht, terwijl we in Nederland eerder spreken van ‘vaardigheidsonderwijs’. Social of soft skills staan er centraal. Het ‘hoe’ krijgt er veel meer aandacht. Hoe zoek ik bijvoorbeeld iets op, hoe schrijf of presenteer ik iets? In Vlaanderen koop je een cursus en die leer je. Bij ons in Nederland had ik mijn eerste les aan de universiteit in het Engels en kreeg ik de opdracht: ‘Hier zijn drie A4’tjes. Ga maar zoeken in de bibliotheek.’ Een weg die Vandembroucke en ook de rest van Europa op wil. En dat vind ik best een goede evolutie, maar het aspect kennisoverdracht mag niet op de achtergrond geraken.»

Veto: *Er wordt intussen wel geopperd om ‘democratisering van het onderwijs’ uit de VVS-statuten te schrappen.*

vaandel heeft gedragen. De medaille heeft twee kanten zoals het ook in onze statuten staat. Kwalitatief hoogstaand onderwijs dat niet gedemocratiseerd is en democratisch onderwijs dat niet kwalitatief is, zijn uitermate zinloos. Ons enkel richten op één van de twee aspecten volstaat bijgevolg niet. Het evenwicht tussen die twee moet je telkens weer bepalen.»

Prioriteit

Veto: *Een oud zeer: VVS heet niet representatief te zijn.*

Ton: «De afgelopen jaren werden we door de minister van Onderwijs erg nauw betrokken bij het beleid. Dit werd als prioriteit beschouwd door de toenmalige VVS-leiding. De achterban kreeg daarom niet alle aandacht. We beschikken immers niet over de ruimste financiering en draaien vaak op een beperkte raad van bestuur. Op deze manier heeft VVS wel een aantal dingen verwezenlijkt. Zo kwam het participatien structuurdecreet er mede dankzij ons.»

«Naast het afhandelen van de lopende zaken, zijn voor het hoger onderwijs voorlopig geen grote veranderingen op til. We hebben dit jaar dan ook de kans om de band met onze achterban terug aan te halen. En

Kotallemachtig

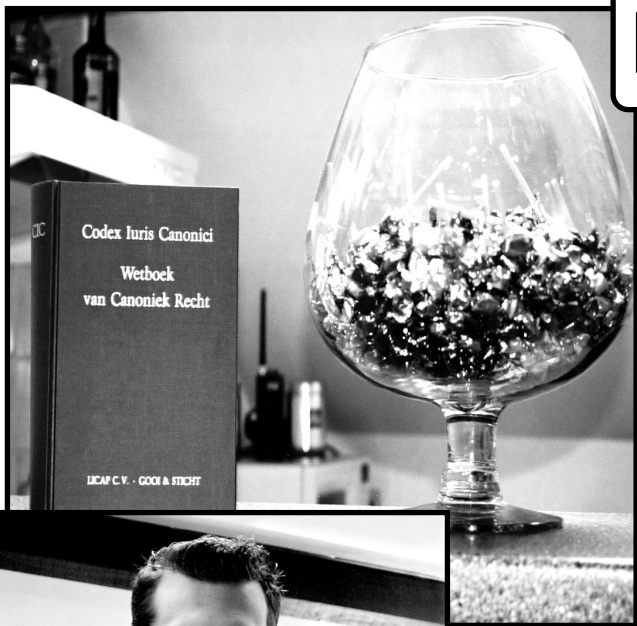
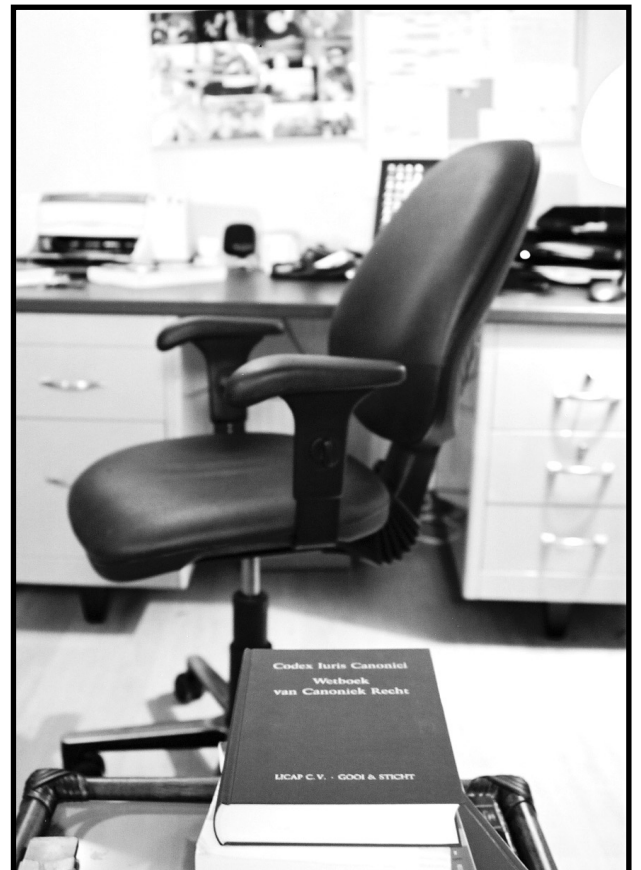
Je ziet ze meestal in het publieke, studentikoze leven, maar presessen hebben natuurlijk ook een plekje voor zichzelf. We gaan wekelijks op bezoek bij een Leuvense preses die dat plekje voor onze fotograaf opent.

Sebastiaan Pot is de preses van Canonica. Dat is de faculteitskring van Kerkelijk Recht, opgericht in 1978 door professor Rik Torfs. Wij mochten eens een kijkje nemen op zijn kot in de Burgemeesterstraat. Volgens Sebastiaan mogen we dat wel meer doen, dan werd het nog eens grondig schoongemaakt. Op zijn kot vindt hij de nodige verstrooiing. Een goed-gevulde bar, televisie en een bokaal met allerlei lekkers blijven dan ook niet onaangetast. "Nu nog de cursussen", aldus Sebastiaan.

Tekst en foto's:
Charlotte Bouckaert

Sebastiaan Pot
Preses Canonica (Kerkelijk Recht)
Burgemeesterstraat

"Veto mag wel eens meer langskomen"

ERASMUSDAGBOEK: PIETER IN MANCHESTER (4)

Min moaten

Omdat mijn vrienden niet in mijn valies passen heb ik ze bij mijn vertrek thuis gelaten. Daardoor blijven ook de avondjes 'op avontuur met de mannen' tijdelijk achterwege. Dit betekent nog niet dat ik moederziel alleen leef en mezelf iedere avond in slaap lig te wenen. Neen. Mannen huilen niet en ik heb me een tijdelijk stel vervangvrienden aangeschaft. Kerels van het betere soort. Mannen waarop je kan bouwen. Maten, makkers en bijwijlen... mietjes.

Mannen zijn een soort apart. Ze leven in hun eigen wereld en zijn zich meestal niet eens bewust dat er daarbuiten nog wat anders zou kunnen bloeien. Waag het hen te vertellen dat hun visie op de wereld niet universeel, maar slechts 'mannelijk' zou zijn en je riskeert driemaal levenslang wegens hoogverraad. Als man ben je enkel je eigen norm. Punt aan de lijn.

Indien je zelf een jonge kerel bent, is dit een heerlijk gegeven. Je maakt deel uit van het geweldige broederschap der penisdragers en kan onverwijd iedere boom vellen met de wendbare kracht van je plasstraal. Wij kunnen onze naam doen smelten in een maagdelijk veld sneeuw. Kortom, de existentie van ons bestaan, samengebond in één enkel lichaamsdeel.

Ontucht

Echte vriendschap bestaat dan ook enkel tussen mannen. Een gewaagde uitspraak inderdaad, maar de analyse van iedere tv-reclame voor pils zal deze stelling graag ondersteunen. Vriendschap is iets mannelijks. Ik werp dan geen suggestie naar de herenliefde of andere vormen van ontucht die bij professionele voetballers nog steeds niet voorkomen. Neen. Ik heb het over de specifieke vriendschappelijke relatie tussen twee of meer mannen, die uniek is aan het genoom van onze sekse. Het is een natuurlijke verstandhouding met elkaar, een vorm van intuïtief begrijpen, die zich het beste uit door stilzwijgend rond een kampvuur te zitten en vooral niet al te letterlijk over je gevoelens te moeten praten.

Het is voor mij dan ook een opgave om helemaal opnieuw te beginnen. Er is een theorie die postuleert dat je na je achttiende geen echte vrienden meer maakt en daar zit toch wel een schijn van waarheid in vervat. Mijn maten, dat zijn de kerels met wie ik vroeger naar school fietste, de gasten waarbij je kon gaan slapen omdat zij langer mochten uitgaan dan ik. Mannen waarmee je een berg beklimt of

toch op zijn minst de stellingen rondom de centrale bibliotheek. Nu zit ik voor enkele maanden op een eiland, omringd door zeeën vol water en zij wonen in het land aan de overkant.

Lek

Toch gaat het mij hier best af. Het lot heeft mij samengebracht met een krullende Duitser en twee Hollanders, waarvan ééntje zo oranje is als een appelsien. Samen bewonen wij een gammel krot, in de duistere suburbs rond Manchester. 'La hacienda' hebben we het genoemd, om aan ons erasmusverblijf toch enige exotische tint op te hangen. Het kabbelende water dat uit het dak lekt, levert natuurlijk ook zijn bijdrage.

Mannen zijn ook handige dieren. Toen bleek dat het kookpatroon en de afwasafwisseling in het slop waren geraakt, hielden we een democratische volksvergadering. Met de laptop op de schoot bedachten we een systeem voor kuisroulatie, afwasbeurten en een nieuw kookritme. Alles invoeren in een excell-bestandje en harde sancties bedenken voor mogelijk piraatgedrag. En dat werkt. De toiletpot blinkt, de afwasbak leidt geen eigen leven meer en heerlijke zuiderse maaltijden worden dagelijks geserveerd. Er is dermate veel discipline en 'disinfectant' in één huis, dat het Belgisch leger er een lesje van kan leren.

Ongeschoren

In den beginne had God ook nog geen televisie geschapen. Als je dan op zo'n veertig natte minuten van het centrum woont, waar je voor een pintje bier het criminele bedrag van omgerekend vijf euro moet neerleggen, ligt de oplossing voor hand. Gewapend met een kratje godendrank schoffelden we de kaarten dooreen en maakten we ons klaar voor een potje *toepen*, rond het gammele plooitafeltje van onze keuken. Ik denk dat ik mijn vader ooit nog over hetzelfde heb horen vertellen.

Waar het tijdens zo'n studieverblijf in het buitenland nog het meest om draait, is uw plan trekken en met anderen leren overeenkomen. Het is inderdaad niet prettig om vroeg in de ochtend, met vier ongeschoren kerels in een te kleine ruimte, ontbijtgranen naar binnen te werken, in een poging een vrij hoekje te vinden om je krant open te plooiën.

Toch kan ik, misschien eerder door de tijdelijkheid van mijn verblijf, stellen dat dit alles ook zo z'n charme heeft. Wij zijn als kameraden, die samen hun tijd uitzitten en dat schept een band. Mooi zo. Toch ben ik heimelijk weer aan het verlangen, om op zondagavond mijn benen onder tafel te kunnen schuiven, voor een thuis bereide maaltijd, bij ons moeder de vrouw. En voor de heren aan het thuisfront: gasten, 't is dringend tijd om weer op avontuur te gaan!

Pieter Baert

“De Nederlanders hoeven ons niets te leren”

De Volle Tent lokte de so called Nachburgemeester van Antwerpen Vitalski naar Leuven. Hij stelde er zijn nieuwe show 'All the Way' voor. Tijd voor een babbeltje over Mariaverschijningen, 'keeskoppen' en leven zonder speed.

Michel Segers

Vitalski: «Het is een *best of*, het is een aaneenrijging van mijn beste grappen van de voorbije vier à vijf jaar, maar wel een ingekorte versie ervan. Het is eigenlijk de best of van de best of. Toch zit er een verhaal in omdat ik een geboren verhalenverteller ben, meer dan een stand-up comedian. Zelfs als ik geen verhaal wil vertellen zal ik op de duur toch iets aan het maken zijn met een begin, een midden en een slot. Dat is ook meteen een beetje mijn kritiek op de stand-up comedians, dat het allemaal een beetje losse flodders zijn. Ik kan mij daar moeilijk een uur lang op concentreren. Ik heb graag een verhaal omdat ik als kind graag de bijbel las.»

Christus

Veto: Vanwaar die bijbelse aantrekkingskracht?

Vitalski: «Toen ik een jaar of acht was, stond in het dorpje waar ik geboren ben een Mariabeeld in een kapel. Dat Mariabeeld begon ineens te huilen en sindsdien voel ik me heel erg verbonden met Onze Lieve Heer.»

Veto: Waarom vond u het na dertien jaar Vitalski tijd voor een best of?

Vitalski: «Omdat ik een beetje een ondergronds figuur ben. Ik ben niet zo bekend als Bart Peeters. Enerzijds heeft dat als voordeel dat ik al tien jaar lang de baan op ben, anderzijds is de grote massa nog niet met mijn werk vertrouwd. Ik heb mij jarenlang aan de lopende band vernieuwd. Ik deed vier nieuwe shows per jaar. Waarom doe ik al die moeite? Ik had

voor mezelf even de behoefte aan een retrospectieve. “Ga nu eens langzaam, stop nu eens met zo snel en hard te werken. Geniet nu eens van het leven.”»

Veto: Kan 'All The Way' een soort bezinning zijn?

Vitalski: «Zeker wel, ik ben nu 33, dat is de leeftijd van Christus toen hij doodging. Ik dacht bij mezelf: “Nu ga ik de oogst binnenhalen.”»

Vitalski is meer dan een begenadigd verhalenverteller. Hij noemt zichzelf graag een performer omdat hij naast singer-songwriter en columnist ook nog toneelstukken schrijft en acteur is. Zo speelde hij deze zomer nog de gehoorzame idealistische soldaat Verket in 'Sjwék', een stuk van Theater Antigone.

Vitalski is in het milieu een gecontesteerd figuur. Volgens Herman Brusselmans lacht iedereen hem uit en is hij gefrustreerd. Raf Walschaerts van Kommil Foo en Kamagurka vinden hem dan weer de beste van de nieuwe generatie cabaretiers. Zelf neemt Vitalski geen blad voor de mond.

Hollandhater

Veto: Wat vindt u van het humoraanbod op televisie?

Vitalski: «Ik zal maar eens eerlijk mijn mening geven over de televisie in Vlaanderen anno 2004: Het is één mesthoop, één bende incest, één bende van nepotisme. Oninteressant en voorspelbaar, dom en lelijk.»

Veto: Kan het te maken hebben met het verlies van waarden en geloof?

Vitalski: «Ik weet niet precies hoe het komt. Het is hun probleem, ik heb zelf geen televisie en ik wil er eigenlijk ook niks mee te maken hebben. Het nieuws op televisie is een volledige ramp. Het nieuws is sowieso een ramp want er is geen democratie. Ik ben niet zo politiek geëngageerd in de dingen die ik zeg. Maar ik vind wel dat nieuwsfeiten onderhevig zijn aan het kapitaal. Waarom bereikt er ons zoveel

nieuws over Israël? Omdat er in Tel Aviv veel goede hotels zijn waar journalisten kunnen verblijven. Waarom horen we minder over Kinshasa? Omdat daar minder leuke hotels zijn. Waarom mag je als je voor De Nieuwe Gazet schrijft niets negatief schrijven over Carry Goossens? Omdat Carry voor VTM werkt en omdat VTM De Nieuwe Gazet sponsort. Zo hangt het allemaal aan elkaar en het is altijd zo geweest. Ik lig er eigenlijk niet wakker van. Ik denk dat het iets van alle tijden is, maar dat het in de toekomst moeilijker erger kan.»

Veto: Wat denkt u over het cliché dat Hollandse cabaretiers beter zijn dan Vlaamse?

Vitalski: «Wel, ik ben een fervent Hollandhater. Ik heb er een absolute hekel aan dat mensen doen alsof Holland het land met de grote cabaretraditie is. Vlaanderen heeft een traditie die minstens even oud is als die van Nederland. Denk maar aan Staf Parmentier, dat is iemand die al in het begin van de twintigste eeuw cabaret bracht. De Nederlanders hoeven ons niets te leren. Het is een schande dat Vlaanderen Nederland *papegaait* in die misvatting. De Hollanders zeggen: “Wij hebben de traditie”. Vlamingen zijn dan nog zo braaf om te zeggen dat dat klopt. Dat is niet waar. De Nederlanders praten zichzelf voorbij. Ze zitten altijd maar op *speed*. Behalve dan misschien het lichtend voorbeeld wijlen Toon Hermans. Hans Teeuwen zou ik goed vinden als hij geen Hollander zou zijn. Hij doet ook altijd heel erg druk. Ik vind dat ik zelf veel beter ben.»

High

Veto: Zit er in uw shows veel maatschappijkritiek?

Vitalski: «Ik denk niet dat mijn shows maatschappijkritisch zijn. Ik probeer te vertellen over kleinschalige dingen en zo universeel mogelijk te zijn. Ik geloof dat mijn grappen in de jaren '70 ook actueel zouden zijn geweest.»

Veto: Eenzaamheid en jaloezie zijn vaak terugkomende thema's.

Vitalski: «Dat klopt, eenzaamheid is een groot thema in mijn werk. Niet alleen in mijn conferences maar ook in mijn romans en muziek. Dat komt omdat het dat publiek is dat ik probeer te bereiken. Dat is een beetje pathetisch, dat geef ik toe»

Veto: Op het forum van uw site schreef u over de fatale overdosis van punkzanger Johnny Thunders: “De ene sterft op zijn veertigste, de ander op zijn tachtigste - wat is het verschil?”

Vitalski: «Om eerlijk te zijn probeer ik zelf zo oud mogelijk te worden. Ik heb heel lang ongezond geleefd. Ik ben tien jaar aan een stuk dronken en high geweest. Dat is ook één van de oorzaken waarom ik geen BV ben. Een jaar of drie geleden heb ik de voet op de rem gezet. Ik leef nu eigenlijk erg gezond. Maar inderdaad: Wat maakt het in het licht van de eeuwigheid uit of je nu twintig, veertig of zestig jaar wordt. Dood is dan toch dood. Je leven zal toch volledig zijn. Maar ik wil zeker niet de Leuvense student oproepen tot ongezond leven en zelfmoord.»

Veto: Geloof u in een leven na de dood?

Vitalski: «Ik geloof wel in iets. Maar ik denk dat de dood uiteindelijk toch wel het einde van alles is. Dat is voor mij een oproep om zo intens mogelijk te leven.»

Het is waar, je bent voor of tegen Vitalski. Het is niet zo dat je naar zijn show gaat, je neerzet en dan zegt: “we gaan eens goed lachen”. Neen, Vitalski's humor is gemaakt voor een fijnproeverig publiek dat de banale belachelijkheid van alledaagse situaties kan appreciëren. Situaties worden absurd uitvergroot en op hun kop gezet. Een gezonde portie filmsche verbeelding is dan ook een must, zeker wanneer Vitalski het verhaal heel even pauzeert en elke beweging tot in het detail van de *slow motion* uitbeeldt en uitlegt. Het devies: als je naar Vitalski gaat, ga dan niet om je een breuk te lachen., maar laat je meevoeren in een wereld vol nonsensverhalen en neem alles niet even au serieux.

“Ik vind mezelf veel beter dan Hans Teeuwen”

(Foto Katleen Gabriëls)

Zet eens een boom(bal) op

Wie folk associeert met geitenwollen sokken, lange bloemetjesrokken en vervlogen mei '68-idealen, moet zijn mening grondig herzien. Folk, dames en heren, is gezellig, gezapig en best wel hip. Zo getuige het boombal.

Boombal doet iedere maand op verschillende lokaties in Vlaanderen menig beentje strekken. Wat begon in een Gentse garage heeft nu een maandelijks kalender in zowel Leuven, Herk-de-Stad, Gooik, Dranouter als *hometown* Gent. Op woensdag 24 november werd er, ditmaal in het kader van De Volle Tent, weer enthousiast *geboombald* in de Leuvense balzaal Ons Huis.

Een boombal kent een vast stramien. Een ongeveer anderhalf uur durende dansinitiatie moet de klunzen onder de aanwezigen de basispasjes van de meeste dansen bijbrengen. Daarna schudt een livegroep — in dit geval 'Balbrozijn', de balversie van 'Ambrozijn' — een wervelwind aan vrolijke deuntjes uit de mouw. In de late uurtjes is er een vrij podium voor iedere aanwezige met (of zonder) instrument.

Met wat plankenvrees in de maag en lood in de benen is het raadzaam je verdekt op te stellen tijdens de dansinitiatie. Al gauw merk je dat er geen planken zijn om te vrezin — ieder huppelt om en rond elkaar op een hoopje — en dat er elastiek in plaats van lood in je benen zit. *De tovercirkel*, de openingsdans, blijkt een gezellig rondedansje om al je burens beter te leren kennen.

Er wordt wat op tenen getrapt en aan armen getrokken, maar de schade blijft beperkt. Daarna wordt het in een immense cirkel met zijn allen walspasjesgewijs in dezelfde richting schuifelen. Verwacht geen bravourewals met veel zwier en zwaai op een folkbal, hier wordt er klein maar fijn gewalst, met bescheiden stapjes. Mijn toevallig opgescharrelde walspartner blijkt een houten versie van de binnenkort te verwachten goedgeheiligde man, maar met vaste hand valt hij in drie tijden te wringen.

Enkele folkbalklassiekers en menig druppeltje zweet later, komt Balbrozijn op het podium. De in de rondedans geïnitieerde menigte werkt de ene na de andere dans af, zoals daar zijn de *rondo* (op een rijtje en op een been huppelend de beschikbare dansruimte in ijtempo doorkruisen), de *bouree* (een werkelijke verleidingsdans, nooit geweten dat folk zo sexy kon zijn) en dé huppeldans bij uitstek, de *polka*. Mijn vrienden mogen misschien wel 'into hiphop' zijn, maar ik bekeer me overtuigd 'into folk'.

(cvm)

Voor het volgende Leuvense boombal op 29 december, ga naar www.boombal.be.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

RecuPC vzw
Oude Diestsesteenweg 3
3010 Kessel Lo (Leuven)
Telefoon: 016/26.13.49
Telefoon: 016/25.91.03
www.recupc.be
Openingsuren winkel:
Dinsdag - Zaterdag : 12-18

Tweedehands-
toestellen
1 jaar garantie

Alle toestellen klaar voor kotnet.
Gratis helpdesk.
Eigen hersteldienst (lage prijzen).
Prijzen en specificaties:
www.recupc.be

Laptops
vanaf: 300 euro
max.: 600 euro

Desktops
vanaf: 80 euro
max.: 435 euro

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

K.U.Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

NU maandlenzenactie: €20 korting!

CIBA Vision
A Novartis Company

Om perfect te zien en knap te ogen.
Vraag je contactlensspecialist om advies.

Focus Visitint: sferische lenzen
voor bijziendheid en verziendheid

Focus Toric: torische
lenzen voor astigmatisme

Precision UV met
UV-bescherming

C I B A V I S I O N M A A N D L E N Z E N

Tegen inlevering van deze bon
krijgt u bij Optiek Spincemaille

€20 korting*

op een halfjaarpakket maandlenzen
Precision UV, Focus Visitint of Focus Toric
(inclusief vloeistof).

optiek - contactlenzen
bondgenotenln 68 leuven tel: 016 292878
e-mail: optiek.spincemaille@tiscali.be

Naam

Adres

PR20040001

* Geldig t/m 31 december 2004

(advertentie)

COLOFON

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 9
29 november 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Fotografie:
Charlotte Bouckaert, Katleen Gabriëls en Roman Verraest.

Medewerkers:
Pieter Baert, Joris Beckers, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Bram Delen, Dries De Smet, Ralf Eicker, Wim Gemoets, Maarten Goethals, Caroline Kippes, Elise Kuit, Thomas Leys, Herman Loos, Marieke Poissonnier, Arne Saeys, Michel Segers, Katrien Steyaert, Tom Van Breusegem, Gijs Van Gassen, Clara Vanmuysen, Tjil Vereenoghe en Hanne Vermeiren.

Cartoons:
Sh3L4C

DTP:
Ben Deboeck, Wim Gemoets, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren

Eindredactie:
Herman Loos en Clara Vanmuysen

Internet:
http://www.veto.be

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, geëngageerde je-m'en-foutisten, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.
Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

BERICHTEN

Zaterdag 18 december: Ontmoetingsnamiddag 'Lang op reis' in Leuven

Je hebt een droom: vier maanden rondfietsen in Zuid-Oost-Azië, naar Kaap de Goede Hoop rijden met de wagen, onze tegenvoetters gaan begroeten... Maar wat gebeurt er ondertussen met je sociale zekerheid, welke inentingen zijn noodzakelijk, hoe kan je het beste mijn traject uitstippelen? Elke dag steekt wel een nieuwe vraag de kop op. Vraag het aan zij die het kunnen weten! Aan mensen die tot voor kort nog dezelfde vragen hadden als jij, en nu terug zijn van een maandenlange ontdekking langs vergeten of minder vergeten hoeken op deze aardbol.

Voor de tweede keer dit jaar staan een tiental teruggekeerde reizigers klaar om op al jouw (on)mogelijke vragen te antwoorden en dit in Jeugdherberg De Blauwput (vlakbij het station) in Leuven op zaterdag 18 december, doorlopend tussen 16u en 20u.

Toegang: 2,5 euro voor Wegwijzerleden; 5 euro voor niet-leden. Inschrijven is noodzakelijk. Dit kan telefonisch op 050/33.75.88 of via info@wegwijzer.be met vermelding van het aantal personen, geboortedatum, woonplaats en lidnummer indien van toepassing.

Fair Funk

Ben jij al verkocht? Vredeseilanden, Oxfam Wereldwinkels, Max Havelaar en SOS Faim luiden de nieuwe Fair Trade Gemeentecampagne in. En daar hoort een spetterende opening bij. Op 10 december organiseren we een stomende fuif, met de meest swingende muziekjes van ver en dichtbij.

Verzamel al je vrienden en kennissen en zak massaal af naar de blauwe kater (Leuven). Meer info op de affiche of op www.vredeseilanden.org.

Zangtalenten gezocht

The Flat Nuts is een gemengd meerstemmig acappellakoor. Ons repertoire bestaat grotendeels uit pop, folk, gospel en rocksongs. Repetities zijn woensdagavond 20u-22u in de kapel van het Justus Lipsiuscollege. Bezoek onze site voor meer info www.flatnuts.be of kom gewoon eens langs.

Vrijwilligers

(Ex-)psychiatrische patiënten willen hun vrije tijd zinvol doorbrengen. De Wijzer zoekt vrijwilligers die op regelmatige basis enkele uren kunnen vrijmaken om hen hierin te ondersteunen. Neem vrijblijvend contact op via 016/22.04.15 of mail naar dewijzer@psylos.be.

AGENDA & AD VALVAS

Alfa

- 01.12 om 20u: 'Prospectie, kartering en waardering van steentijdsites in de Kempen' in MSI 01.14.
- 06.12 Battle of the saints in de Fak.

Apolloon

- 02.12 Sint-TD in de Lido.
- 05.12 Feestweek t.e.m. 10.12
- 05.12 Casino-avond in de Zak.
- 06.12 Kindercantus in de Waaiberg.

Babylon

- 30.11 Internationale avond in de Perma.
- 01.12 Griekse avond in de perma en praatkamer.
- 02.12 om 20u30: Germaniacantus in de Bierstube.
- 02.12 om 20u30: Romaniafeestje in de praatkamer.

Bios

- 01.12 om 21u00: Cocktailavond in de Vagant.

Chemika

- 06.12 om 20u: Sintquiz in de Pavo.

Crimen

- 06.12 Kerstcantus in de Ambiorix.

Ekonomika

- 30.11 Schaats-TD met gratis busdienst in Haasrode.

Katechetika

- 30.11 Dress to impress in de Odil.

Medica

- 01.12 om 20u: Wereldheidsdag: inhuldiging condoomautomaat en gratis vat in Doc's Bar.

Pedagogische kring

- 30.11 Woeps-TD in de Blauwe Kater.

Politika

- 06.12 Cantus, toeg. 10/12,5 euro.

VRG

- 29.11 Filmweek t.e.m. 2.12

DINSDAG

20u **LEZING** Gesprekavond met Bart Staes, in Brasserie Lyrique, org. CDS-Leuven.

20u **VORMING** Kennismakingsvergadering van Jade (Jong-Groen! Leuven), in

's-Meiersstraat 5, org. Jade.
20u30 **DEBAT** Naar (r)echte (handels)verhoudingen: welke invloed heeft het Europese denken op het alledaagse leven in Afrika, in Huize Karibu, toeg. gratis, org. Huize Karibu.

www.veto.be

Cultuurkalender

Toneel

Vrijdag 03.11, zaterdag 04.11:
Molens van Orshoven
Braakland/ZheBilding: Immaculata
Vrijdag 03.11.04, zaterdag 04.11:
Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Het Toneelhuis: Dood van een handelsreiziger
Zaterdag 04.11 en zondag 05.11:
Wagehuys
Fabuleus: Spelregels

Muziek

Zaterdag 27.11: Sojo, Een-meilaan 35, Kessel-Lo
Keb Darge, 22u
Woensdag 01.11: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Roby Lakatos feat. Myriam Fuks in concert
Donderdag 02.11: Predikherenkerk
Zefiro Torna en Triatu: zones
Donderdag 02.11: Sojo, Een-meilaan 35, Kessel-Lo
Bolchi en Barbie Bangkok, 20u30
Donderdag 02.11: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Roemeens Staatsopera Timisoara: Carmen
Vrijdag 03.11: Sojo, Een-meilaan 35, Kessel-Lo
Masksmachine

Comedy

Maandag 29.11.04: Wagehuys
The Lunatic Comedy Club

Literatuur

Dinsdag 30.11: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Anna Enquist en Ivo Janssen: Het Geheim

Film

Maandag 29.11 tot en met zaterdag 04.12: Cinema Zed, STUK Naamsestraat 96
Kortfilmfestival 'Leuven Kort', prijsuitreiking op zaterdag 4 december

Wil u een culturele uitspatting aankondigen? Mail naar cultuur@veto.be.

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks
in je bus.
001-0959719-77

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	M	O	N	T	E	N	E	G	R	O
2	I	S		O	M		C	E	E	C
3	N		S	T	I	K		N	E	E
4	D	E	N		R	O	A		P	A
5	E	G	E	L		E	L	S		N
6	R		L	E	K		O	T	T	O
7	H	V		V	O	S		A	A	L
8	E	E	R		K	N	O	R		O
9	I	T	E	R		O	N		M	O
10	D	O	N	D	E	R	S	L	A	G

“Ik leg met plezier mijn overtuiging uit”

In onze reeks ‘Student Spéciale’ gaan we op zoek naar de student met de pet. Deze week echter trok de studente met de hoofddoek de aandacht. Wat is haar motivatie om de hoofddoek te dragen? We vroegen het aan Mariam en Nawale, allebei studentes Arabistiek en Islamkunde aan de KULeuven.

Marieke Poissonnier

Na de les *Geschiedenis van de Islamkunde* wachten we Mariam en Nawale op. Nawale is een bekeerde West-Vlaamse en zit in Leuven op kot. Ze vindt het jammer dat ze niet veel tijd heeft, maar is bereid om snel enkele vraagjes te beantwoorden voor ze vertrekt. Mariam heeft meer tijd en staat ons uitgebreid te woord. Ze is van afkomst Marokkaanse, maar werd in België geboren en woont al haar hele leven in Antwerpen. Sinds dit jaar pendelt ze dagelijks tussen Antwerpen en Leuven om hier Arabistiek en Islamkunde te studeren.

Veto: Hoe ervaar je het dragen van een hoofddoek hier in Leuven? Zie je het als een stigma?

Mariam: «Ik kom uit een buurt waar de islam geaccepteerd en uitgeoefend wordt. In Leuven heb je minder bekeerde mensen. In het begin voelde dat wat anders aan, maar het went heel snel. Ik voel het zeker ook niet aan als stigma, omdat het een uiting is van mijn overtuiging en omdat het voorgeschreven wordt door de Schepper.»

Onwennig

Nawale: «Voor mij is het een bevrijding geweest toen ik mijn hoofddoek voor de eerste keer aantrok en ik heb er nog geen minuut spijt van gehad. Ik heb nog niet echt reacties gehad op straat, al voel ik wel dat sommige mensen me raar aankijken. Ik trek me dat niet zo hard aan, want ik wilde al lang een hoofddoek dragen. Ik voel me nu beter met, dus ga ik het zeker niet laten voor reacties van mensen die ik niet ken. Ik respecteer de mening van een ander, ook al verschilt die van de mijne. Ik vind het niet meer dan normaal dat er meningsverschillen zijn.»

Veto: Hoe zijn de reacties van je medestudenten of professoren?

Mariam: «Ik heb nog geen mondelinge examens afgelegd, maar ik ben wel van plan om mijn hoofddoek ook dan te dragen. In de klas zijn er zeker geen problemen. De andere studenten staan open voor mijn opvatting. De meesten zijn christenen of ‘ongelovigen’, maar uit nieuwsgierigheid stellen ze me er vragen over. Ik geef ook graag antwoord en leg mijn overtuiging met plezier uit.»

Nawale: «Op kot heb ik reacties gehad, maar de meeste mensen verkiezen gewoon niks te zeggen. Misschien weten ze niet goed hoe ze moeten reageren omdat ik een Belgische ben. Ze kunnen dikwijls niet bevatten dat ik tot de islam bekeerd ben, laat staan dat ik uit vrije wil een hoofddoek draag. Als ik het hen probeer uit te leggen, zijn de meesten wat onwennig. De mensen van mijn klas reageerden ofwel positief ofwel gewoon onverschillig. Ze wisten trouwens allemaal dat ik bekeerd ben en dat de hoofddoek een kwestie van tijd was. De professoren hebben nog niet echt een reactie gegeven, maar dat heeft veel te maken met mijn richting Arabistiek en Islamkunde.»

“Meisjes verplichten om een hoofddoek te dragen, is verkeerd”

Het is immers hun vakgebied. Proffen in de faculteit Rechten of Geneeskunde zouden misschien anders reageren.»

Nawale neemt afscheid van ons en we zetten het gesprek verder met Mariam.

Veto: Wat is de motivatie voor een moslimse om een hoofddoek te dragen?

Mariam: «Ik draag mijn hoofddoek om religieuze redenen. Als een vrouw een hoofddoek draagt, is het omdat ze niet kan verleiden of verleid worden. Het zijn vooral de nek en het haar die verleidelijk zijn. Maar voor je een hoofddoek kunt dragen, moet je eerst de islam als godsdienst kunnen praktiseren. Je accepteert de islam in het hart, daarna kun je het toepassen door het dragen van een hoofddoek en niet omgekeerd. Als je in het proces van bekering zit, kun je wel

al een hoofddoek dragen, want dan ben je je al bewust van je bekering.»

Veto: In de koran wordt slechts zeven keer een allusie gemaakt op het dragen van een hoofddoek. Oorspronkelijk waren het de vrouwen van Mohammed die beschermd moesten worden door een gordijn, ook wel ‘hijab’ genoemd.

Mariam: «In de koran wordt inderdaad vooral de term *hijab* vermeld, wat concreet ‘gordijn’ betekent, ‘het zich bedekken’. Dat is geconcretiseerd naar een hoofddoek die de christenen hier vroeger ook droegen om het verleidelijke te bedekken. Eigenlijk moet je dat ook toepassen op je kleding. Want als je een hoofddoek draagt, is dat niet voldoende. Er zijn meisjes die van thuis verplicht worden om een hoofddoek te dragen. Dat is eigenlijk verkeerd. Je hebt tijd nodig om bewust een plaats te vinden in de islam. Die meisjes dragen een hoofddoek en strakke kledij. Dan heeft die hoofddoek niet veel zin. Als je een hoofddoek draagt,

Veto: Doe je hem altijd aan?

Mariam: «Je draagt je hoofddoek om je te beschermen, om je eer te behouden en om geen probleem te creëren met huwbare mannen. Dus van het moment dat ik de deur uitga, draag ik mijn hoofddoek. Thuis kan je zonder hoofddoek rondlopen als je vader erbij is, je broers, je grootvader of je ooms. Je neven zijn wel nog huwbaar, dus voor hen moet je hoofddoek wel aan.»

“De eerste keer dat ik mijn hoofddoek aantrok, was een bevrijding”

Veto: Sta je met je hoofddoek op je identiteitskaart?

Mariam: «Ik sta zo op mijn identiteitskaart, al zijn er sommigen die beweren dat het niet toegestaan werd. Ik heb alleszins geen moeilijkheden ondervonden.»

Modetrends

Veto: Vanaf welke leeftijd mag je een hoofddoek dragen?

Mariam: «Het is eigenlijk aanbevolen vanaf je puberteit. Concreet is dat als een meisje haar menstruatie begint te krijgen. Ik ben mijn hoofddoek begonnen dragen toen ik dertien jaar was en dat was een bewuste beslissing. Ik ben religieus opgevoed thuis en ik heb kritisch kunnen groeien om een vrome moslim te worden.»

Veto: Is er een verschil in stijl van hoofddoeken?

Mariam: «Er zijn hoofddoeken die streekgebonden zijn. De Turken dragen hun hoofddoek bijvoorbeeld anders dan de Marokkanen. Maar hoe je je hoofddoek uiteindelijk draagt, is niet echt voorgeschreven in de koran. Er zijn waarschijnlijk ook wel modetrends vast te stellen. De laatste tijd zijn er bijvoorbeeld meisjes die twee verschillende hoofddoeken dragen of die kleuren mooi combineren.»

Veto: In Frankrijk is het verbod ingesteld op het dragen van hoofddoeken op school. Heb je er ooit aan gedacht dat dit kan overwaaien naar België?

Mariam: «Inderdaad, velen hebben die bemerking direct gemaakt en ikzelf ook. Het zou echt een probleem kunnen worden en dat vind ik erg. Als ik met dit debat geconfronteerd zou worden, zou ik toch aan mijn hoofddoek houden omdat dat wordt voorgeschreven door de Schepper. Het is geen partij die het voorschrijft en ik draag mijn hoofddoek niet om mij te profileren of af te scheiden. Het is louter een uiting van mijn overtuiging.»

Veto: Waarom heb je voor de K.U.Leuven gekozen? Deze universiteit profileert zich duidelijk

en wil colleges aanbieden tegen een katholieke levensbeschouwelijke achtergrond. In het laatste jaar moet je bijvoorbeeld ook het vak ‘Religie, Zingeving en Levensbeschouwing’ volgen waar het accent eerder op christendom en jodendom valt.

Mariam: «In heel België is er maar één universiteit waar je de richting Arabistiek en Islamkunde kunt studeren. Het vak *Religie, Zingeving en Levensbeschouwing* zie ik ook als een verrijking. De profeten die daar besproken worden, komen ook in de koran voor. De analyse van die profeten lijkt me heel interessant. Leuven zelf vind ik ook een heel leuke stad. Vanaf het moment dat ik hier was, had ik de indruk dat het echt een propere stad is, zeker in vergelijking met Antwerpen.»

Veto: Je studeert Arabistiek en Islamkunde. Waarom die keuze en wat zie je jezelf later nog doen?

Mariam: «In de eerste plaats heb ik die studie gekozen om mijn kennis uit te breiden. Bijvoorbeeld bij het vak *Geschiedenis van de Islamkunde* zijn er heel wat zaken die ik niet kende. Ik leer over andere volkeren binnen de islam en heb een vollediger beeld van de kennis die ik door de jaren al opgedaan had in de media of in boeken. Ik doe het ook om een diploma te behalen natuurlijk. Wat ik later dan ga doen, is nog niet zeker. Misschien richt ik wel een vzw op om de Arabische cultuur te promoten. Ik leer nu ook Arabisch en misschien trek ik naar die landen om me daar nuttig te maken.»

(foto Katleen Gabriëls)

moet je eigenlijk ook wijde kleren dragen zodat je figuur niet echt zichtbaar is. Het is nog eerder aanvaardbaar om wijde kleren te dragen en geen hoofddoek.»

Zonde

Veto: De Irakese Nobelprijswinnares Shirin Ebadi stelde zich hardop de vraag of moslimvrouwen zich kunnen emanciperen en toch hun geloof behouden. Ze zei dat elke overtuigde moslimse ervoor moet kunnen kiezen of ze de hoofddoek draagt of niet. Het zou al te vaak hinderlijk zijn om een maatschappelijke rol op te nemen met de hoofddoek. Kan de bedekkende en wijde kledij dan een goed alternatief zijn voor wat zij voorstelt?

Mariam: «De islam benadrukt vooral dat er geen dwang is in de godsdienst. Als je getuigt “Ik geloof dat er één god is en dat Mohammed zijn boodschapper is”, dan ben je al moslim. De islam schrijft ook wel voor dat je je godsdienst moet beleven. Je geloofsbelijdenis is een eerste vereiste, maar je moet ook vijf keer per dag bidden. Een derde pilaar van ons geloof is het vasten tijdens de maand ramadan, een vierde is een solidariteitsbijdrage schenken aan de armen en als vijfde pilaar moet elke moslim een bedevaart naar Mekka ondernemen. Dit laatste geldt natuurlijk enkel als je de financiële middelen hebt en als je er lichamelijk toe in staat bent. Als je geen hoofddoek draagt, wil dat dus niet zeggen dat je geen moslim bent. Het is helemaal geen zonde, want alleen God kan oordelen.»